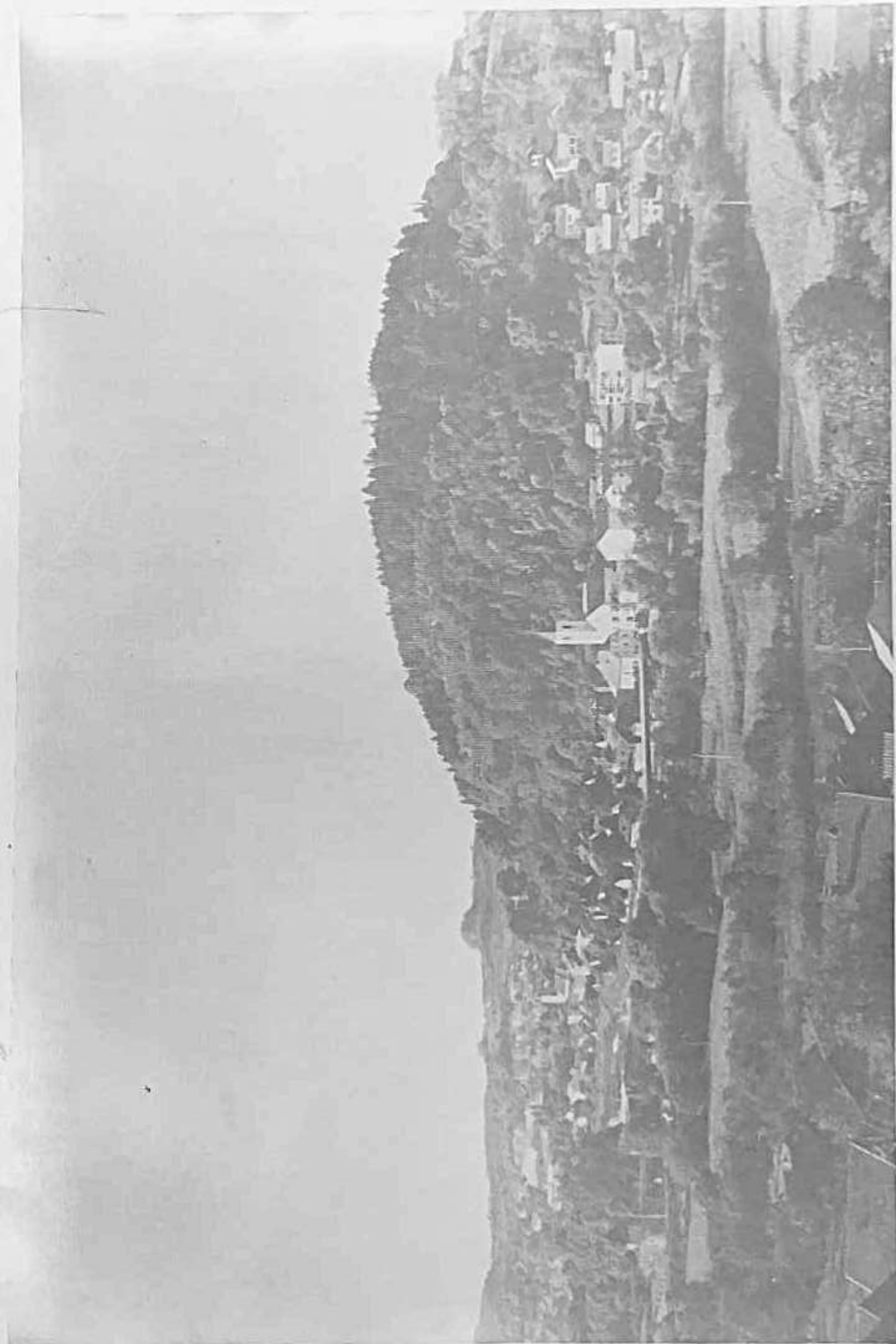

1890. - 1990.

100 GODINA VATROGASTVA
U KOSTAJNICI

DVD KOSTAJNICA
22. IX 1990.

Uredili:
Stjepan Radić
Tomislav Žličarić
Josip Golubić

Na temelju člana 198. Statuta općine Kostajnica, Skupština općine Kostajnica na zajedničkoj sjednici Vijeća udruženog rada, Vijeća mjesnih zajednica i Društveno-političkog vijeća, održanoj dana 22. 12. 1988. godine, donijela je

O D L U K U

o prihvatanju pokroviteljstva proslave stogodišnjice DVD Kostajnica

I

Skupština općine Kostajnica prihvaća pokroviteljstvo proslave stogodišnjice rada i djelovanja Dobrovoljnog vatrogasnog društva Kostajnica.

II

Program aktivnosti organizacije proslave sačiniti će Izvršno vijeće Skupštine općine Kostajnica i Upravni odbor Skupštine DVD Kostajnice.

III

Ova Odluka stupa na snagu danom donošenja.

SKUPŠTINA OPĆINE KOSTAJNICA

Broj: 01-I-1510/88.

KOSTAJNICA, 22. 12. 1988. g.

Predsjednik:
Mislav Drezga, v.r.

RIJEČ POKROVITELJA!

Dame i gospodo, poštovani gosti, dragi vatrogasci i dragi moji Kostajničanci!

Okupili smo se da bismo proslavili 100-tu obljetnicu postojanja i aktivnog djelovanja našeg dobrovoljnog vatrogasnog društva. Posebno sam sretan što se ova vaša svečanost podudara sa proslavom 750-obljetnice postojanja grada Kostajnice. Proteklih 100 godina članove ovog društva zbližavala je želja da se pomogne bližnjem u nevolji. Plemenitost, humanost i dobra volja resile su svakog pravog vatrogasca.

A sve je počelo 19. listopada 1890. godine kada su najugledniji građani tadašnje Kostajnice sazvali osnivačku skupštinu i osnovali svoje DVD po uzoru na napredne gradove diljem Hrvatske. S ponosom ističem da su Kostajničani uvijek težili napretku pa je i tada Kostajnica slijedila put Varaždina, Zagreba, Siska i ostalih gradova. Služiti plemenitom i humanom cilju zaštite i spašavanja ljudskih života i imovine od požara, elementarnih nepogoda i sličnih nesreća, časna je dužnost vatrogasaca. Stara vatrogasna uzrečica »Vatru gasi, brata spasi!« — iskazuje požrtvornost i bratstvo koje su kostajnički vatrogasci puno puta dokazali. Uvijek ste služili narodu od osnutka do danas. Posebno ističem njegovanje i razvijanje vatrogasne tehničke kulture, napore koje ste uložili u preventivu otklanjanja uzroka požara i drugih nesreća.

Naša javnost, a napose Skupština općine Kostajnica, prate rad vatrogasaca, a posebno matičnog — kostajničkog društva koje stručno pomaže drugim društvima i djeluje na cijelom području općine. Tridesetak intervencija godišnje, danju ili noću, po kiši i zimi vatrogasci Kostajnice uspješno izvršavaju što svjedoči o velikom samoprijegoru i ja im u ime svih građana ovog grada i općine odajem priznanje i zahvalnost za sve učinjeno.

Zgrada u kojoj se nalazimo dodijeljena vam je gotovo u ruševnom stanju. Marljivošću i odricanjem mladih i starih dobrovoljnim radom uz društvenu pomoć vratili ste ovoj zgradi stari sjaj, te s punom odgovornošću mogu reći da je to jedna od

najljepših starih obnovljenih zgrada u Kostajnici. Vi ste ju prilagodili svojim, vatrogasnim potrebama. Znam da ove prostorije treba popuniti potrebnim inventarom, tehnikom i opremom koje su preduvjet daljnjeg uspješnog rada. Gradu, općini i privredi potrebna je brojna, dobro uvježbana, tehnikom opskrbljena vatrogasna jedinica baš u ovom matičnom društvu koja će biti činilac sigurnosti ljudskih života i materijalnih dobara. Da biste to postali vlasti i građani Kostajnice se obavezuju na daljnju pomoć i podršku.

Dragi vatrogasci, na kraju Vam želim iskreno čestitati 100 — obljetnicu rada. Želim vam puno uspjeha u budućem radu koji će pridonijeti mirnom životu i bogatijem i ljepšem sutra.

Ž i v j e l i !

Predsjednik Skupštine općine
K o s t a j n i c a
Prof. Vinko Mijočević, v. r.

Dobrovoljno vatrogasno društvo u Kostajnici ove 1990. godine obilježava i proslavlja svoju stogodišnjicu postojanja i uspješnog djelovanja. Ova značajna obljetnica vatrogasnog društva poklapa se sa velikim jubilejom grada Kostajnice njegovom 750-tom godišnjicom, od kako je prvim pisanim dokumentom spomenuta Kostajnica, a kako je uobičajeno to se uzima i njenim rođendanom. Naime, kako je utvrdio profesor Paškval Cvekan ime Kostajnica spominje se prvi put u povelji izdanoj u Dubici, a odnosećoj na zemljišni spor između dubičkih Templara i Hetnika posjednika Kostajnice 1240. godine. (Dipl. cod. iz 1290. IV — 111 — str. 121/2. Izvornih u zbirci Narodnog muzeja u Budimpešti.).

Ako posmatramo Kostajnicu i njene susjedne gradove kroz geografski smještaj i zavirimo u njihovu pisanu povijest sa velikom vjerojatnošću možemo pretpostaviti da je Kostajnica postojala mnogo ranije od svog prvog pisanog spominjanja. Očito je da su se na ovom prostoru sretala dva važna puta, jedan tzv. »put soli« koji vodi od mora dolinom Une, a drugi zvani »pamučni put« koji vodi od Izmira i Soluna preko Skopja i Mitrovice i Siska do Ljubljane i dalje za Beč i srednju Evropu. O ovome svjedoče mnogi rimski miljokazi, a jedan od njih nađen je u Kostajnici na području Tirola i danas se čuva u Franjevačkom samostanu.

Po pretpostavci koju daju Krčelić i Schoeulebij da je u rimskoj provinciji Claudate na rijeci Oeneus (kako se tada zvala rijeka Una) nalazilo rimsko naselje Oeneum, dakle današnja Kostajnica. Postoji još jedna pretpostavka, da su se na današnjem prostoru Kostajnice naselile neke grčke obitelji koje su zbog razdora i progona napustile svoju domovinu.

Propadanjem Rimskog carstva 546 — 568. godine na ovim prostorima su Langobardi, a iza njih Huni i Avari koje potiskuju Hrvati. U desetom stoljeću ovo područje je u sastavu Tomislavove kraljevine Hrvatske, a poslije smrti kralja Zvonimira dolazi do povezivanja sa Ugarskom krunom i Arpadovićima kao vladarima na ovim prostorima od 1102. godine.

U vezi sa spomenutom poveljom izdanoj u Dubici 1240. godine kralj Bela IV Arpadović izdaje ponovno povelju o istom zemljišnom sporu u parnici između Templara i Hetnika vlasnika Kos-

tajnice koja se vodi pred zagrebačkim kaptolom, gdje je Hetnik ustvrdio da je Kostajnicu posjedovao još za života kralja Kolomana. Spor je riješen, a kralj Bela potvrđuje taj sporazum i izdaje povelju da Hetnika i njegovi sinovi mogu biti mirni na svojoj zemlji. Ta povelja je izdata 4. srpnja 1258. godine. (Cod. dipl. V-615 — str. 98/9). Isti spor ponovno rješava kralj Stjepan V sin Belin 8. lipnja 1272. godine na zahtjev Hetnikovih sinova Marina, Petra i Ivana. Kako se suđenje u Topusko od Templara nije nitko došao, to je kralj Stjepan V — potvrdio povelju svog oca Bele IV. (Cod. dipl. V-78 — str. 631/2.). Iz ovih povelja se vidi da su vlasnici Kostajnice plemići Hetnici, koji se nazivaju kostajnički (de Coztainicha).

Kada su plemići kostajnički podigli svoj kaštel točno se ne zna, vjerojatno pojavom opasnosti od Mongola i Avara. Prof. Drago Miletić na temelju istraživanja utvrdio je četiri razvojne faze kaštela Kostajnica. Prva faza kako ju predočava tlocrt kaštel ima oblik trapeza. Na istočni bedem okomito je položen južni, dok sjeverni ima mali odklon od četverokutne kule, od koje se lomi prema jugu, te od najudaljenije zapadne točke skreće kratko na jug, gdje se opet lomi i skreće na istok spajajući se na južnoj kuli sa južnim bedemom. Grad ima tri kule, od kojih je sjeverna i istočna prolazna. Zidine grada su čvrste i debljine više od jednog metra. (Prilog br. 1 tlocrti razvojnih faza).

Druga faza gotovo je identična sa prvom, time da na sjevernoj kuli imamo dvojni ulaz pješački i kolni. Međutim kolni ulaz je bio u kratkoj upotrebi i zazidan, to potvrđuje stanje kamena klesanca vratnog luka, koji su gotovo bez ikakvih prometa izazvanih oštećenja što nije slučaj sa pješačkim vratima. Houfnagliusov crtež iz 1617. godine nastao je po opisu ili kizivanju, a ne crtanjem na licu mjesta.

Treća faza pokazuje temeljitu obnovu grada. Tako velika oštećenja na kulama i bedemima grada mogao je izazvati samo potres. Na četverokutnoj kuli podignut je prvi i drugi kat, kada je vjerojatno sazidana i niša. Umjesto kule na južnom bedemu podignuta je kuća na zapadu, a na jugoistočnom uglu bastion, dok je istočni bedem znatno ojačan. Iz ovog vremena nalaze se detalji ugrađeni u kaštel koji potječu iz franjevačkog samostana i crkve sv. Franje Serafinskog kojeg su Turci srušili 1692. godine. Ostaci materijala upotrebljeni su za gradnju kapele sv. Ane, koja je

Izgrađena 1720. godine. Da je to bila značajna obnova ukazuje nad ulaznim vratima postavljena ploča u kojoj je uklesano, da je magistar Granjo Mikolić u vrijeme cara Leopolda, bana Adama Bečanija, biskupa Selišćevića i zapovjednika tvrđave Keglevića itd. uzorno popravio ovu tvrđavu na trošak kraljevstva. Sve to govori u prilog pretpostavci da je grad stradao 1692. i da je njegova obnova završena 1699. godine.

Četvrta faza je sanacija utvrde u smislu potreba za vojna skladišta i oficirske stanove. 1713. godine Hrvatski sabor u tom smislu imenuje komisiju na čelu sa P. Patačićem zapovjednikom Gline, kojoj se stavlja u zadatak da pregleda kaštele Kostajnicu i Zrinj. Predviđeni su troškovi 500 forinti za popravak Kostajnice i 250 forinti za popravak Zrinja. U tom poduhvatu bedemi se pojačavaju prezidama i nasipanjem, da bi se na njima podignule drvene kanate konstrukcije stanovi za oficire.

Još je važno u povijesti Kostajnice kazati da su njeni vlasnici Hetnici vjerojatno iz roda Babonića, a kako se nazivaju kostajnički može pretpostaviti da su podignuli svoj kaštel Kostajnicu kao utvrđen grad. Kraljica Elizabeta poveljom od 10. siječnja 1440. godine daruje Kostajnicu Urlihu Celjskom, a već 1442. godine poveljom od 24. kolovoza kaštel Kostajnicu dobiva knez Martin Frankopan zalaže Kostajnicu za 4000 zlatnika Ivanu Bevenjudu Ostrižinskom. Kako Martin nije imao nasljednika, to njegovi posjedi po zakonu pripadoše kruni, pa tako kralj Matijaš 1480. godine daje Kostajnicu Ivanu Bevejudu i njegovoj braći Tomi Nikoli zbog pozajmice 1500 zlatnika. Kralj Matijaš ubrzo mijenja svoju odluku i Kostajnicu daruje raškom despotu Vuku, a poslije Vukove smrti 1485. godine Đorđu Brankoviću i bratu mu Jovanu.

Po smrti kralja Matijaša 1490. god. Bevenjudi su opet u posjedu Kostajnice, koju im je oteo kralj Matijaš i bez ikakve krivnje držao u zatvoru Ivana Bevenjuda dok se ovaj nije odrekao svog posjeda Kostajnice, zato je Bevenjudi prodadoše za 8000 zlatnika Ladislavu Egevari banu kraljevine Dalmacije — Slavenije i Hrvatske.

Prve napade na Kostajnicu Turci su izvršili 1469 i 1478. god. Uspijevaju popaliti naselje, ali utvrde ne osvojiše. 1483. godine Kostajnicu napada Harsi paša sa 8000 vojnika, opsjeda je i spaljuje naselje, ali u ishodu bitke doživio je poraz. Pobjedili su ga

ban Ivan Egevara, Ivan Cetinski, Mihajlo Slunjski i Vuk Despot. (T. Smičiklas o.c. str. 665/6).

1513. godine Kostajnicu napada Muharem paša sa 7000 vojnika na dan Velike Gospe 15. VIII, popalio je naselje, ali sutradan doživio je teški poraz u bitci pod Dubicom. Pobijedio ga je Petar Berislavić, Mihajlo Slunjski i mladi Nikola III Zrinjski. U toj bitci palo je oko 3000 Turaka, pa ova pobjeda snažno odjeknu Evropom. Temeljem ove pobjede Petar Berislavić Postade dubičkim županom i vranskim priorom. Tako je odlučio kralj Ladislav II.

1530. godine Ivan Tahi upravitelj vranskog priorata zalaže za 13000 forinti vranske posjede Kostajnicu, Božjakovinu, Pakrac, Kamensko, Gradište, Slabovštinu i Rasu Nikoli III Zrinskom, ocu Nikole IV — sigetskog junaka. Kralj Ferdinand I 1539. godine svojom darovnicom potvrđuje Zrinscima zalog Ivana Tahija.

1540. godine Husrev paša Kliški ponovno napada Kostajnicu, spaljuje naselje, ali ne osvaja kaštel, odlazi na opsijedanje Zrinja. Braća Zrinski osamljeni učiniše tako da mlađi brat Nikola ostade sa posadom u utvrdi, a stariji brat Ivan izvan Zrinja da prikupi pomoć. Braća Zrinski junaštvom i sposobnošću obraniše Zrinj, a Ivan potuče Turke pod Dubicom. Na osnovu ove vrlo značajne i velike pobjede Nikola IV Zrinjski postade banom Hrvatske i dobi nove posjede. Kao Hrvatski ban branio je Kostajnicu i Zrinj, te cijelo Pounje od upada turskih četa Ulana bega i Mehmed paše.

1556. godine 16. srpnja pođe Nikola IV Zrinski na obranu Sigeta, pošto je prije kraljevoj vojsci povjerio obranu Pounja. Otsutnost Zrinskog iskoristi bosanski paša, te osvoji Kostajnicu izdajom za 2000 dukata. Izdajom Pankracija Lusthalera pade Kostajnica i mnoga naselja koja budu popaljena i opljačkana, a oko 46.000 duša što izgibe, što u roblje bude odvedeno. Nikolu IV Zrinskog teško pogodi ovaj poraz, zamjerio je kralju Ferdinandu i hrvatskom plemstvu, koje nije učinilo potrebno za obranu.

1558. godine Turci osvojiše i porušiše Zrinj, Prevršac, Komogovinu i Pedalj, te nastaviše sa upadima i pljačkama. 1586. godine ban Toma Erdedi odluči osloboditi Kostajnicu, kako bi spriječio upade i pljačke Edris bega Ličkog. Uspio je osvojiti naselje, napraviti most preko Une i prodrijeti u Bosnu, ali utvrdu nije osvojio, jer nije imao teških topova. To isto učinio je i Đuro Lenković 1594. godine.

1593. godine Turci gube veliku bitku pod Siskom 22. lipnja i od tada počinje slabiti njihova moć na ovim prostorima.

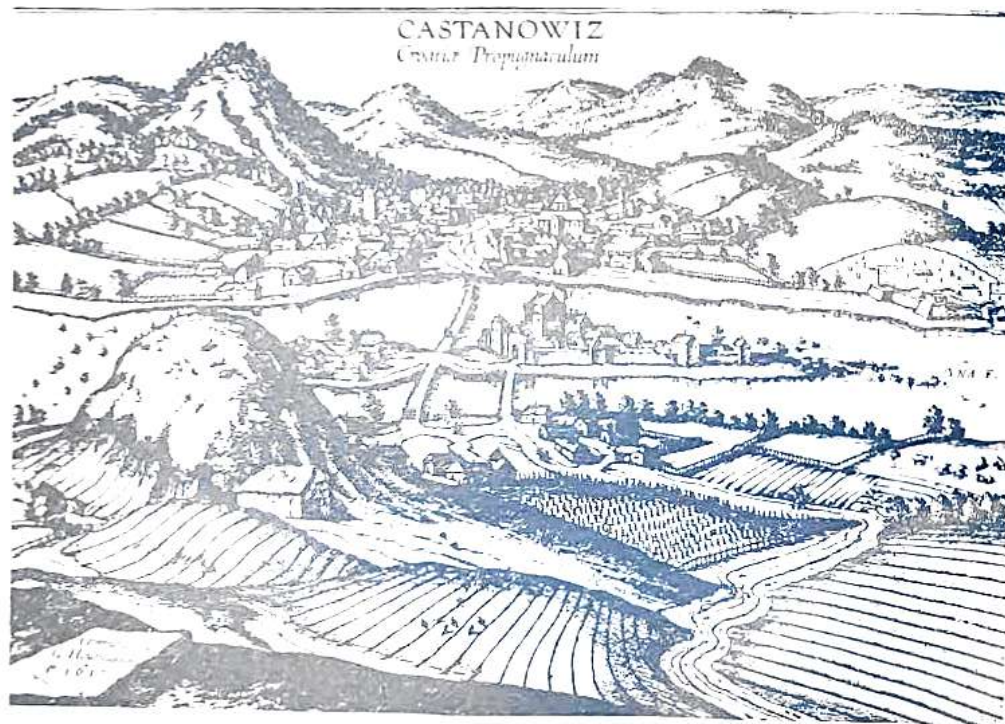
1596. godine general Ivan Herberstein i ban Ivan Drašković dodoše s vojskom pod Kostajnicu. Turci jedan dio vojske utaboriše na Djeđu, a drugi u utvrdi, uz njih se okupilo i mnoštvo Vlaha iz Pounjske krajine. Pred kršćansku vojsku Turci isturiše slabe snage tek da se uspiju povući u utvrdu. Herberstein i Drašković tukoše dva dana utvrdu iz topova. U to stiže u pomoć Turcima Arpadi paša iz Banjaluke te svoju vojsku rasporedi na desnoj obali Une. 12. srpnja Herbersteinovi i Draškovićevi vojnici predvođeni Ivanom vojskovićem i Kostom Mrnjavčevićem predoše Unu najprije sa konjicom a za njom i pješacima. Obje vojske sudariše se u krvavoj bitci koja završi porazom Turaka, samo jedan dio spasio se bijegom u tvrđavu. Herberstein i Drašković pobjediše Arpadi pašu sagrađiše most na Uni od lađa i prebaciše topove, te tri dana tukoše utvrdu, a onda bez valjana razloga se povukoše u Petrinju. Navodno su Vlaha odkazali pomoć kršćanskoj vojsci i ostali uz Turke.

1606. godine sklopljen je dvadeset godišnji mir, a već 1624. godine ban Đuro Zrinski s Vukom Križanićem i Ivanom Vojskovićem na otvorenom polju zametnuo bitku u kojoj Turci budu raspršeni i potučeni.

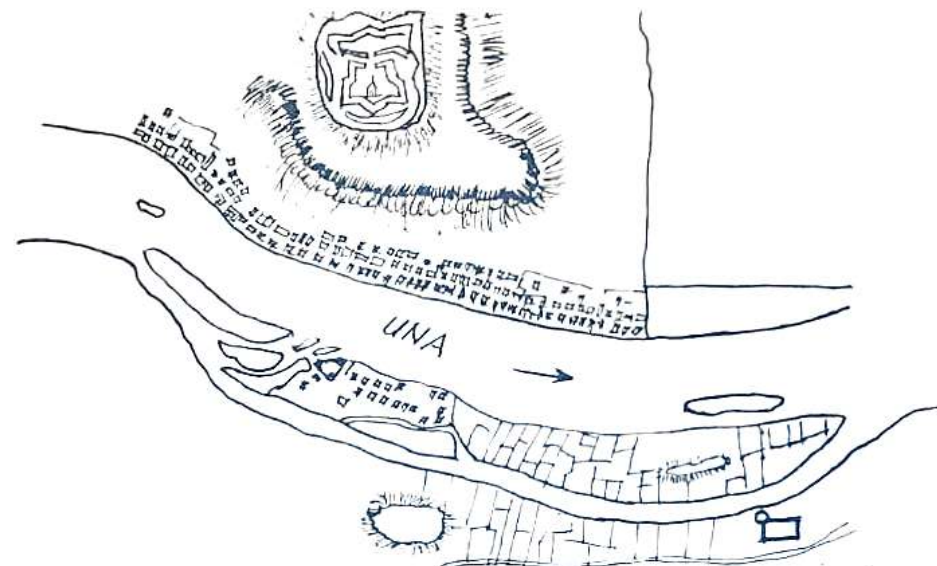
1630. godine Kostajnicu ponovno osvajaju Turci. Po legendi izdajom Ane Lovićeve na dan Sv. Tri kralja 6. siječnja, a po drugoj na dan Svete Ane 26. srpnja, kada je Unu najlakše pregaziti. Tom prilikom Turci u samostanskoj crkvi posjekoše oko 300 golorukih vjernika, a zatim osvojiše Kostajnicu.

1651. godine Nikola IV Zrinski ban Hrvatski pođe na Kostajnicu uz pomoć Jurja Frankopana iz Turnja, Pavla Čolinića iz Bari- lovića i Krste Delišimunovića iz Pounja u svemu sa oko 2000 vojnika. Neopaženi dodoše pod Kostajnicu, a kad ih primjeti Dizdar kostajnički Omer aga iznenađen počeo pucati iz svih topova na utvrdi, a zatim navali na konjicu Nikole IV Zrinskog i pješake kojima je zapovijedao Petar Patačić naslonjen na podnožje Djeda. Turci budu otučeni, ali utvrda ne bude osvojena.

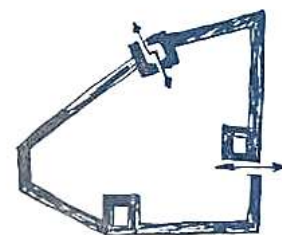
1683. godine Kara Mustafa gubi bitku pod Bečom, a iza toga opada moć Turaka na našim prostorima. Već 1685. godine ban Nikola Erdedi napada Kostajnicu, vodi se borba za svaku kuću.

Kostajnica iz 1617. god.

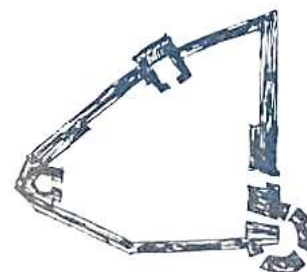
Kostajnica crtež iz druge polovine 18 stoljeća

Kostajnica I faza razvoja

Kostajnica II faza razvoja

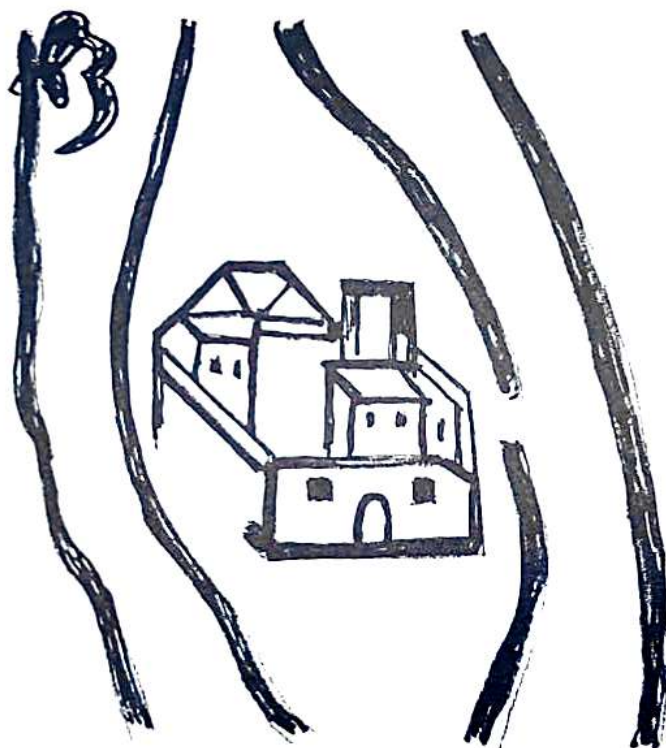

Kostajnica III faza razvoja

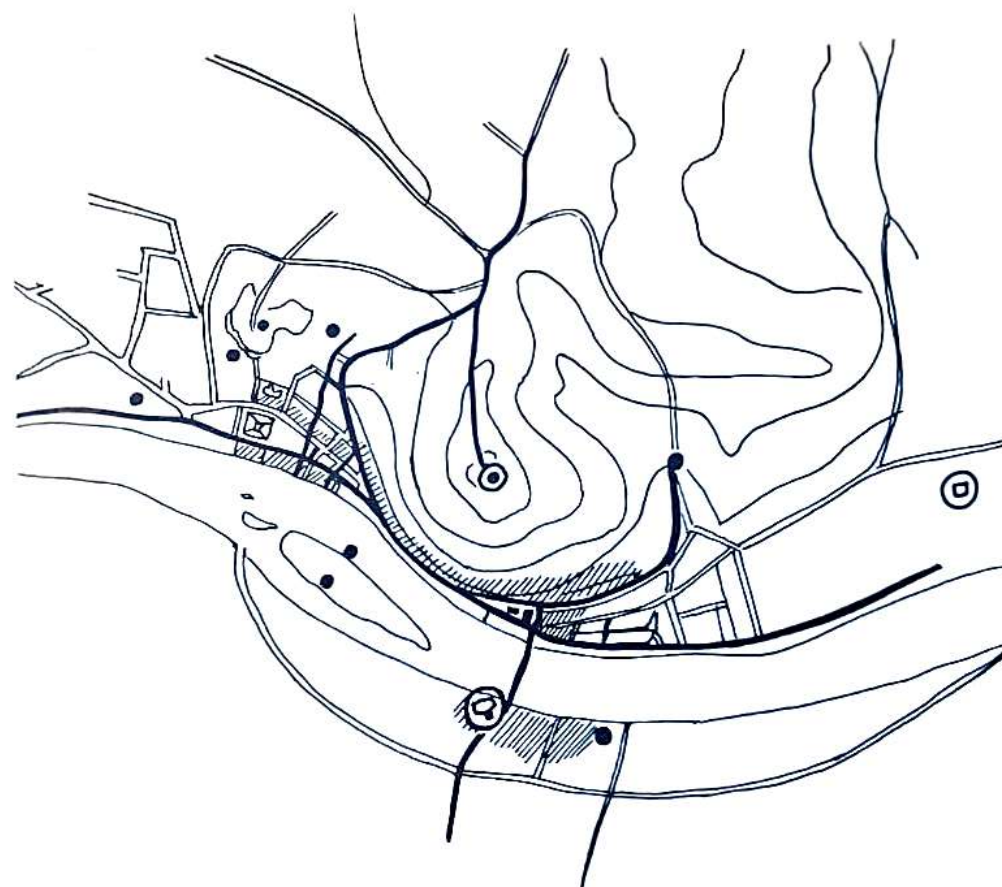

Kostajnica IV faza razvoja

SKICIRANI PRIKAZ FAZA STAROG GRADA
prema istraživanju prof Drage Miletića

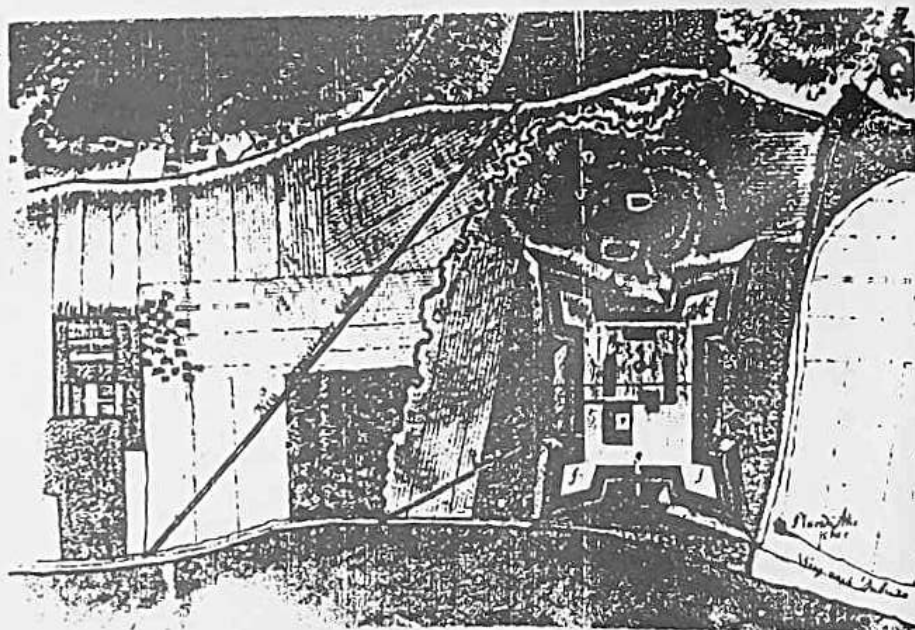
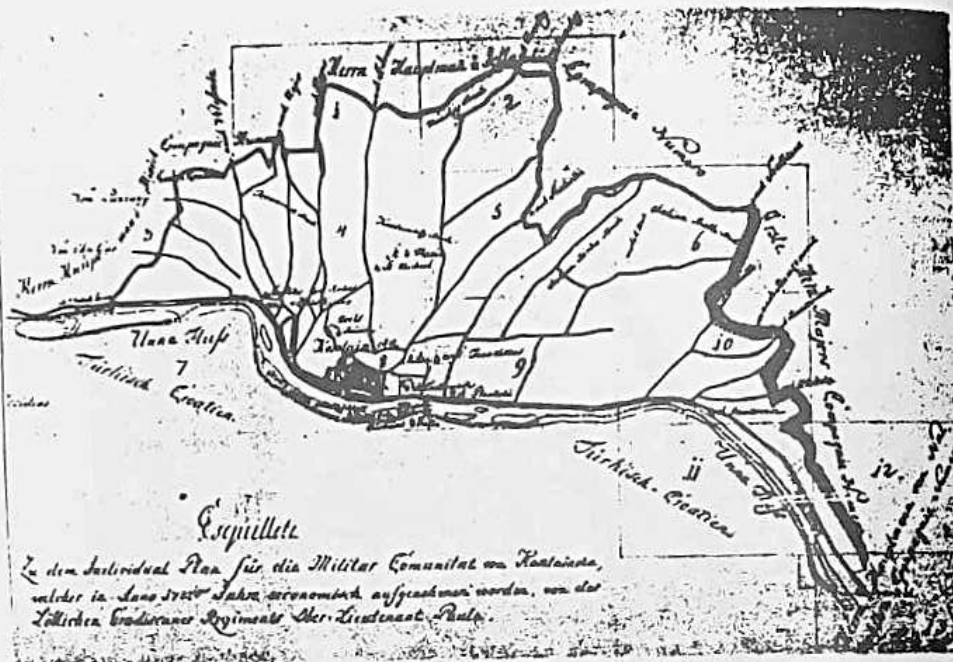

Prikaz kostajničkog starog grada na letku bitke kod Siska 1593. godine (detalj)

- postojeći putevi
- //// utvrda na Djedu
- ⊙ naselja
- kula i čardaci

KOSTAJNICA, smještaj naselja, situacija na terenu prema crtežu iz 1730, shematski prikaz

Na otvorenom polju bude postignuta pobjeda, zarobljeno je sedam Turskih zastava i poslano u Beč, ali i ovaj put tvrđava ne bude osvojena.

1686. godine 19. kolovoza ban Nikola Erdedi ponovno napada Kostajnicu. Bitka se vodi po ulicama grada, koji na više mjesta gori, ali opet ne uspjeva osvojiti tvrđavu jer nije imao topova.

1687. godine ban Erdedi ponovno napada Kostajnicu, osvaja grad i utvrdu, ali zakrako jer Turci ponovno osvajaju Kostajnicu, tako da konačno oslobođenje Kostajnice donosi bitka i pobjeda ostvarena 16. kolovoza 1688. godine kada princ Ljudevit Bedemski i ban Nikola Erdedi na otvorenom polju potukoše Tursku vojsku od 15.000 vojnika. Kostajnica je tako 132 godine bila pod Turskom vlašću. Mnogo se naroda raselilo, mnogo prelo na islam. 1689. godine ustanovljuje se kordon i uspostavljaju vojvodati za stalnu obranu granice. Mirom u Sremskim Karlovcima 1699. godine cijela Banija dolazi pod carsku upravu. Turci u Bosni tlače kršćansku raju, koju franjevci organiziraju i prevode preko granice i naseljavaju Baniju i Slavoniju. Jednako je bilo i poslije Požarevačkog mira 1718. godine, kao i poslije Beogradskog mira 1739. godine. U tom vremenu Kostajnicu naseljavaju doseljenici Majdana, pa se taj dio grada naziva Majdanci, a dio doseljenika dolazi iz Novog na Uni, koje je naseljava zapadnije pa se taj dio grada prozva Novljani.

1788. godine car Josip II vodi rat sa Turskom pa se jedna značajna bitka vodi između Kostajnice i Dubice, 26. svibnja Travički paša tuče Kostajnicu topovima zatim vrši napad kojeg general Landonom odbija, a zatim na prostoru između Kostajnice i Dubice potuče Tursku vojsku. To je bila posljednja bitka sa Turcima na ovom prostoru, jer Austrija u ovom ratu osvaja Bosnu.

Kostajnica je pod vojnom upravom od Požarevačkog mira 1718. godine, pa sve do ukinuća Vojne krajine 1871. godine kada se ona pripaja građanskoj Hrvatskoj.

1776. godine Kostajnica postaje »varoš« na čelu sa inspektorom i sedam prisednika, a to zbog toga što ona postaje značajno trgovište, a njenim daljnim razvojem i dobivanjem na značaju poveljom cara Josipa II 1788. godine Kostajnica je proglašena »slobodnim gradom«. (Ova povelja čuvala se u gradskom magistratu-poglavarstvu u kasi načelnika grada, a nestala je po završet-

ku rata 1945. godine. Vjerojatno je ukradena. Traganja za ovom poveljom do danas su bez rezultata).

Mirom u Schonbrunu 1809. godine Kostajnica je podpala pod Napoleonovu vlast. Francusko carstvo dobilo je od Austrije južni dio Banske Hrvatske i Karlovačku vojnu krajinu, koju Napoleon ujedinjuje sa Slovenačkim pokrajinama u Ilirsku pokrajinu francuskog carstva sa sjedištem u Ljubljani. Kostajnica je i u to vrijeme značajan punkt, pa Francuzi grade most na Uni zbog važnosti kopnenog prometnog pravca za srednji istok, budući traje Engleska blokada na moru.

Propašću Napoleona Kostajnica je ponovno u sastavu Austro-ugarske monarhije. Nastupom mirnodopskog razdoblja koje donosi novi razvoj, uređuje se gruntovnica, propisuju porezi i kuluci, vrši se popis pučanstva, grade željezničke pruge i putevi sve u cilju eksploatacije prirodnih bogatstava, a naročito šuma. Prolaskom željezničke pruge kroz Kostajnicu za Bosnu i Dalmaciju, Kostajnica gubi značaj irijaškog mjesta, a time bilježi i pad trgovine i privrednog razvoja. Tako Kostajnica tavori pod Austro-ugarskim carstvom sve do izbijanja I svjetskog rata, čas pod vlašću Beča, čas pod vlašću Pešte. Završetkom I svjetskog rata raspada se austrougarsko carstvo, stvara se Država SHS kasnije prozvana Jugoslavija. Za vrijeme trajanja tzv. »stare Jugoslavije« (22 godine) koja se nazivaše »tamnicom naroda« Kostajnica ne bilježi ništa naročito u svom razvoju i kao takova uz rovite političke prilike ulazi u II svjetski rat.

Poratni period je današnjim generacijama poznat, ocjene o njemu dat će se sa potrebne vremenske distance. Mi smo se ovim navodima prošetali kroz prošlost Kostajnice da bismo oteli zaboravu bar ono najbitnije, a sada se vraćamo našem zadatku zaštititi od požara i vatrogastvu.

ZAŠTITA OD POŽARA NASTANAK I RAZVOJ VATROGASTVA U KOSTAJNICI

Kako je već spomenuto godine 1776. carska kancelarija u Beču dodjeljuje Kostajnici status »varoši«, na čemu se temelji organizacija vlasti (gradom upravlja inspektor i sedam prisednika). Dvanaest godina kasnije 1788. god. car Josip II Kostajnici daje POVELJU o slobodnom gradu, što donosi povlastice. Ovi momenti su važni za upravljanje gradom kao i za njegov razvoj.

Burna prošlost kroz ratovanja često su palila krov nad glavom malim ljudima. Građevinske karakteristike grada Kostajnice govore o uskim uličicama, kućama na kamenim temeljima i drvenom nadgradnjom (kanatnim konstrukcijama) prislonjenim jedna na drugu, pa je jasno zašto su požari iza sebe ostavljali pustoš.

Iskustva iz tih vremena prenosila su se sa koljena na koljeno, pa se zaštita od požara i gašenje požara razvijala zajedno sa graditeljstvom. Otvorna ognjišta, zamjenjivala su zidane peći, drvene nape za odvod dima. zamjenjivali su zidani dimnjaci, drvene konstrukcije se žbukaju, grade se veći i ljepši stambeni

objekti. Stari zapisi kazuju da je gradski ministar već vrlo rano u odnosu na druge gradove nabavio vatrogasnu opremu (štrcaljke, cjevine, mlaznice, ljestve, osobnu opremu itd.) i da je propisao vatrogasni red koji je obavezivao svakog kuće-domaćina da mora doći na požar sa posudom za vodu, a majstor je morao na požar povesti djetića (naučnika). Bile su ustanovljene nagrade za predpreu koja je vozila opremu i sprave za gašenje na požarište. Gradsko vijeće je isticalo i nagrađivalo one građane koji su se istakli zalaganjem i hrabrošću u gašenju i spašavanju, a kažnjavalo one koji nisu izvršili svoju dužnost po vatrogasnom redu. Zbog tako uređenih odnosa na glas trube ornista na požar dizalo se i staro i mlado i trkom hitalo na požar da gasi i spašava, što je bila odlika građana tog vremena.

Gradsko vatrogasno spremište nalazilo se u dvorišnoj zgradi uz općinsko poglavarstvo. U njemu se je nalazila standardna tehnika tog vremena po uzoru na ostale gradove. Međutim manjkala je organizacija i uvježbanost gasilaca. Kao prva dobrovoljna vatrogasna organizacija — društvo uzima se ono u njemačkom gradu Majsenu iz 1841. godine, ali kako nije ozvaničilo svoju formu, to se kao prvo dobrovoljno vatrogasno društvo u svijetu smatra ono u Durlachu iz 1846. godine. Po uzoru na njemačke gradove počela se Evropa organizirati, pa tako već 1864. godine Varaždin prvi u Hrvatskoj osniva svoje dobrovoljno vatrogasno društvo, a slijede ga Sisak, Karlovac, Zagreb itd.

Grad Kostajnica kasni u osnivanju svog vatrogasnog društva, vjerovatno iz razloga što je opremljenost tehnikom i opremom uz dobar odaziva građana na gašenje zadovoljavalo tadašnje potrebe. Kada su mnogi gradovi u Hrvatskoj organizirali svoja dobrovoljna vatrogasna društva, uglednici grada Kostajnice osnovali svoje dobrovoljno vatrogasno društvo tek 19. listopada 1890. godine. Osnivačku skupštinu sazvaše najugledniji građani Kostajnice Mijo pl. Miskiće i Nikola Novaković, veletrgovci i posjednici kostajnički. Skupštini je prisustvovalo 63 kuće-domaćina iz svih građanskih staleža. Otvarajući skupštinu, pozdravljajući prisutne Mijo pl. Miskiće reče: »Ja vas gospodo srdačno pozdravljam i hvalim vam na trudu i blagonaklonosti, da ste se danas ovdje na moj poziv i prijatelja mi gospodina Novakovića sabrali i sakupili. Već ste u pozivu imali prilike vidjeti u koju svrhu je sazvana današnja skupština sviju slojeva građana. Kako rekoh, pozdravljam Vas i zahvaljujem na trudu, a time ste doka-

zali svoju volju i prijeku potrebu za osnutak našeg Dobrovoljnog vatrogasnog društva«. Zatim zamoli gospodina Karla Mocnaja da predsjedka skupštini kao gradski podnačelnik, što prisutni ak-lamacijom burno pozdraviše. Mocnaj se prihvati predsjedanja i za perovođu predloži katastarskog sudbenog pristava g. Pavešića i time skupština obavi formalnosti izbora radnih tijela i počne sa radom. Gosp. Mocnaj obrazloži potrebu osnivanja Dobrovoljnog vatrogasnog društva u Kostajnici, jer to učiniše svi napredni gradovi diljem drage nam domovine. On ističe požrtvovanost građana kad je uzbuna na požar, da skače i staro i mlado, dostojanstvenik i obrtnik, bogat i siromah, ali da treba pored volje i nekog reda i poretka i nada sve znanja i pravila po kojima se u takovim prilikama mora raditi. Uzalud nam svaka volja, svaka požrtvovanost, kada se moramo boriti protiv strašnom požaru takoreći goloruk, a naše štrcaljke nabavljene su još 1800. godine, koje su obzirom na napredak strojarstva danas kao tehnika iz rimskog doba. Zadnje je vrijeme stoga da se probudimo iz dosadašnjeg drijemeža i da danas donesemo odluku o osnutku našeg dobrovoljnog vatrogasnog društva na čelu sa upravljajućim odborom u koga predlažem slijedeću gospodu:

1. Miju pl. Miskiće veletršca i posjednika kostajničkog
2. Nikolu Novakovića, trgovca i posjednika
3. Peru Trifića, trgovca i posjednika
4. Davorina Trstenjaka ravnatelja građanske učionice
5. Ivana Havraneka, građanina i obrtnika
6. Mirka Štucin, trgovca i posjednika
7. Peru Barića posjednika
8. Pavla Pavešića kotarskog sudbenog pristava
9. Karlo Mocnaja gradskog podnačelnika.

Ovaj prijedlog bude izabran burnim odobravanjem, a zatim se za riječ javio gosp. Lavoslav Mašeg gradski načelnik. On pozdravi skupštinu izreče pohvalu dosp. Mocnaju i sazivačima gosp. Miji pl. Miskiće i Nikoli Novakoviću na osnivanju prijeko potrebnog lijepog i humanog dobrovoljnog vatrogasnog društva u Kostajnici, koje će on u svakoj prilici zagovarati i preporučavati, te da se društvo lijepih povlastica i olakšica od strane gradskog minsitrata može nadati, on to obećava kao gradonačelnik. Iza toga skupština raspravi o programu rada i donese zaključak za izradu pravila društva.

Na sjednici Upravnog odbora od 21. listopada 1890. godine na prijedlog gosp. Novakovića jednoglasno su izabrani:

- za predsjednika Društva Karlo Mocnaj
- za tajnika Društva Davorin Trstenjak
- za blagajnika Društva Mirko Štucin

Po izvršenom izboru u ime izabranih zahvalio se gosp. Mocnaj i predložio da se održi Zbor građana 26. listopada na kome će se obznanimi DVD i vršiti upis u aktivne i podupirajuće članove. Novaković uze na sebe o svom trošku štampati 500 poziva za domaćinstva. Zbor će se održati 26. 10. 1890. god. u 3 sata poslije podne u građanskoj učionici.

Drugi zaključak je, da se uputi zahtjev Gradskom poglavarstvu da ono pozove stručnjaka iz Zagreba koji će odrediti koju vatrogasnu opremu Društvo treba, a zatim i da tu opremu nabavi. Slijedeću sjednicu sazvati će gosp. predsjednik Mocnaj kod gosp. Trifića kada nađe za shodno.

9. studenog 1890. godine održana je sjednica Upravnog odbora gosp. Mije pl Miskića, prisutni su svi članovi osim Davorina Trstenjaka, razmatran je nacrt pravila društva i učinjena izvješna poboljšanja, te zadužen perovođa da ovako prihvaćena pravila da prepisati, a na sjednici od 11. 11. 1890. god. donešena je odluka da se usvojena pravila DVD Kostajnica šampaju u 500 primjeraka. Slijedeće sjednice održane su kod gosp. Štucina pa Novakovića na kojima se razmatralo pitanje tehničkog opremanja vatrogasne jedinice, te donešen zaključak da se uputi pismo gosp. Deželiću u Zagreb zamolbom da pomogne Društvu u rješavanju stručnih problema pred DVD Kostajnica. Na sjednici od 21. 12. verificiran je izbor gosp. Karla Mocnjaja za predsjednika Društva, a budući se na časti člana Upravnog odbora zahvalio gos.p D. Trstenjak, na njegovo mjesto izabran je gosp. Karlo Schneider. Na ovoj sjednici donešen je zaključak da se usvojena pravila Društva pošalju Kraljevsko zemaljskoj vladi u Zagrebu na odobrenje. Zatim se izvršila verifikacija članstva kako slijedi:

Izvršujući i podupirajući	Izvršujući	Podupirajući
1. Nikola Novaković	Ivan Kralj	Pero Trifić
2. Pero Berić	Gustav Faganel	Samuel Lenderer
3. Mirko Pejanić	Niko Pejanić	Antun Srnić

4. Dragutin Srnić	Franjo Lukinić	Tošo Rastić
5. Stevo Ciprijanović	Janko Čović	Mijo Galovac
6. Ivo Lukšić	Ivo Marić	Mijo Marić
7. Niko Čović	Antun Kopic	Ivan Dumbović
8. Stevo Pečić	Jure Babić	Kata Krivošić
9. Marko Jakovljević	Ivo Čović	Ljudevit Veslaj
10. Antun Kostrić	Fabo Škrbina	Gašo Pavelić
11. Mijo Vučić	Marko Rajčević	Stevo Šušnjarić
12. Janko Budić	Ivo Pejčić	Ante Erbesti
13. Ivo Krkljuš	Mijo Kozić	Roko Golubić
14. Karlo Šnajder	Joso Gavrančić	Ivo Čović
15. Antun Peer	Max Subanović	Antun Djetelić
16. Alojz Peer	Niko Bodić	Antun Vanderverth
17. Mato Pavčić	Luka Matunović A	Ante Kapetanić
18. Alojz Mautenelli	Riste Mandić	Mijo Lastić
19. Ivo Havranek	Joso Ikašević	Joso Čović
20. Frajla Potocka	Stevo Kasabašić	Max Čović
21. Mile Preradović	Joso Grčić	Antun pl Miskiće
22. Pero Ugarković	Ivica Vučić	Stevo Dernulc
23. Mato Vujanović	Nikola Djetelić	Josip Ladali st.
24. Emi Birman	Ivo Krkljuš	Pero Hajdinović
25. Mirko Štucin	Fran Vanderverth	Marko Japić
26. Karle Pihler	Josip Ladoli ml.	Pero Petrović
27. Josip Deutsh	Ivo Žličarić	Antiša Pavčić
28. Jure Krivišić	Ivo Japić	Đuro Komljenović
29. Josip Kratina	Franjo Strasner	Svetozar Trifić
30. Pero Pavešić	Tomo Ikašević	Mile Gjustibek
31. Antun Benčić	Joco Slavnić	Pavao Špoljarić
32. Mijo pl. Miskiće	Mijo Maraković	Nikola Karavidić
33. Josip Konig	Đuro Baglica	Ana Slavnić
34. Karlo Mocnaj	Slavoljub Koajnek	Đuro Bruketta
35.	Mijo Cagarić	Ignac Vukmanić župr
36.	Stevo Ubojčić	Antun Novaković
37.	Vaso Stijaković	Ivo Novaković
38.	Tomica Čović	Pero Pejanić
39.	Niko Krivošić	Pajo Dragojlović, te

ostali podupirajući članovi kako slijedi: Stevo Radošević, Ostoja Lukić, Maxo Soročinski, Jovo Tomić, Mijo Bebić, Stevo Matijašević, Filip Adžija, Pajo Korošec, Stevo Mareković, Josip Horvat, Antun Krivošić, Jovo Vojnović, Jovo Radivojević, Ivan Mateković, Mato Urbanić, Marija Stijaković, Petar Rajčević, Branko Kopajnek,

Mijo Ubojčić, Jure Ubojčić, Josip Reisner, Dujo Rupčić, Mojsija Majstorčić, Justina Tomašević, Niko Radaković, Jelisava Helmsler, Mijo Kurilas, Katica Sukačić, Janko Krivošić, Antun Papeš, Mile Rusmir, Mato Paunović, Viktor Zubanjek, Pero Pauk, Nikola Pauk, Pero Sarajlija, Pero Vukmirović, Lvoslav Mašeg, Grga Placković, Mato Kotur, Marko Selinger, Marko Nožinić, Marija Pejanić, Ivo Dernulc, Niko Lukšić, Joso Rajković, Đuro Pleša, Ivo Štucin, Antun Pavišić, Eduard Sabljari, Benjamin Štolf, Ivica Pejanić, Ana Maraković, Mijo Maraković, Pero Rukavina, Simo Kotur, Kristina Ristić, Kostajnička štedionica, Davorin Trstenjak, Tomo Jožičić, Ivo Folf, Stjepan Janković, Mile Marković, Kazimir Štefanić, Nikola Ivančević, Perdo Špitzmiller, Branko Tišler, Dr Ferderber, Samostan Franjevac, Srpskopравoslavna općina, Filip Zorić, Đuro Cvianović, Niko Lucić, župa Sv. Nikole.

U svemu 73 izvršujuća i 152 podupirajuća člana. Na sjednici od 24. veljače 1891. godine donešen je zaključak da se nabavka opreme vrši isključivo po Kolarićevom prijedlogu i proračunu, a glede doznake od 500 forinti po Gradskom zastupstvu sporno sa Kostajničkom štedionicom da rješe predsjednik Mocnaj i Pavešić. Donešen je i zaključak glede molbe za dodjelu građevinskog zemljišta kod Sv. Nikole u svrhu izgradnje gornjegradskog vatrogasnog spremišta.

Na 12. odborskoj sjednici razmatran je nacrt vatrogasnog spremišta sa tornjem, kojeg je izradio inž Eeben iz Petrinje. Po ovom pitanju zaključeno je, da se spremište gradi na općinskom zemljištu iza zgrade Kraljevske financijske straže, a gradnja vatrogasnog tornja da se izvede u vlastitoj režiji, dok spremište treba izgraditi Gradsko poglavarstvo, jer Društvo nema novčanih sredstava.

Predsjednik Mocnaj izvjestio je Upravni odbor da su poručene štrcaljke uredno prispjele 15. 08. 1891. Na slijedećoj sjednici razmatrana ponuda i utvrđena pogodba sa Antunom Gašparetićem za izgradnju vatrogasnog tornja za iznos od 370 forinti.

Kraljevska zemaljska vlada u Zagrebu više puta vraća pravila Društva na popravak i dopune, pa je više sjednica održano u vezi s tim, tako da je na kraju zaključeno da se pravila striktno usaglase sa zagrebačkim pravilima koja je vlada odobrila.

Na sjednici od 14. kolovoza 1892. godine izvješteno je da Društvo ima 94 izvršujuća i 147 podupirajućih članova, te da dru-

štvena imovina iznosi 1449 forinti. Na ovoj sjednici razmatran je požar kod Ferdinanda Špitzmiller, koji je dobio osiguraninu, te od tog iznosa da je dao pomoć Društvu od 5 forinti. Vojvoda Beriće predlaže da se taj iznos dodjeli Lazi Kalafatiću kojem je u tom požaru stradalo odijelo, što Upravni odbor odobrava.

7. svibnja 1893. godine održana redovna godišnja skupština Društva, izvješćeno je da Društvo ima 63 izvršujuća, 102 podupirajuća i pet članova utemeljitelja, da su bila dva požara na koja se brzo i uspješno interveniralo sa oko 40 vatrogasaca. Gasilačka četa redovno vježba, mnogi članovi su sami sebi kupili vatrogasna odijela što je velika pomoć siromašnoj blagajni Društva. Društvo je »in corpore: učestvovalo na dvije proslave, kod posvete društvenog barjaka i u Florijanskoj procesiji. Sa osobitim zadovoljstvom vojvoda ističe da među momčadi gasilačke čete vlada sloga i sklad u svakom pogledu, da je nabavljeno opreme za 1285 forinti i da je data kapara za izgradnju gornjegradskog vatrogasnog spremišta 700 forinti. Beriće je nadalje izvjestio da je sa crkvenim odborom Sv. Nikole pogodio otkup zemljišta u površini od 75 m², za svotu od 30 forinti, pa moli Upravni odbor da ovu pogodbu odobri.

27. kolovoza 1893. godine održana je izborna skupština Društva na kojoj je bilo prisutnih 77 izvršujućih članova sa pravom glasa koji su tajnim glasanjem izabrali:

- za starješinu Karla Mocnaja sa 69 glasova,
- za tajnika Emerika Štucina sa 76 glasova,
- za blagajnika Peru Trifića sa 74 glasa
- za odbornike Miju pl Miskića sa 60 glasova
- za odbornike Karla Kurilasa sa 64 glasa
- za vojvodu Peru Berića sa 54 glasa
- za podvojvodu Milu Čovića sa 46 glasova
- za vođu penjača Josipa Lodlya sa 53 glasa
- za vođu Štrcara Frana Vandervertha sa 36 glasova
- za vođu čuvara N. Novakovića sa 47 glasova
- za odbornike ispred gasilačke čete Ivu Lukšića sa 44 glasa.

Ovaj Upravni odbor preuzeo je velike zadatke kroz usvojeni plan rada. Obnarodovana je odluka Gradskog magistrata da se svakom građaninu koji prvi dođe sa svojom predpregom za vožnje opreme na požar dodjeljuje nagrada od 5 kruna. Čisti imetak Društva iskazan je za 1893. godinu sa 2.711 forinti.

Na sjednici od 10. lipnja 1894. godine vojvoda Berić podnosi ostavku uz obrazloženje, da se odjelni časnici ne odazivaju na vježbe, a neki da osobne zabave stavljaju iznad interesa Društva, do uzurpiranja prava vojvode — na nagovor neovlaštenih osoba dajući zapovijedi bez njegova znanja i privole. Tajnik Štucin iznosi da starješina gosp. Mocnaj imao razgovor sa vojvodom i zamolio da vojvoda povuče ostavku. Kako nije bilo, kvoruma to su podvojvoda Čović, vođa penjača Lodly, balgajnik Tifić, vođa štrcara Vanderverth i odbornik Lukšić konferirali. Trifić je predložio da se pozove vojvodu Berića na pismeno očitovanje koji su to odjelni vođe prekršili službena pravila, da se isti prema tim pravilima mogu i kazniti, jer da navodi u tom pogledu g. Berića nisu jasni. Prisutni su prihvatili ovaj prijedlog Trifića, te je temeljem toga zamoljen gosp. Berić da pismeno izjavi:

1. Koji od gospode odjelnih časnika slabo ili nikako ne dolaze na vježbe i koji ne izvršavaju njegove zapovijedi.

2. Koji od gospode predpostavljaju osobne zabave interesu Društva i ne dolaze na vježbe,

3. Koji si uzurpiraju prava vojvode i na čiji nagovor to čine.

Na ovaj upit gosp. Berić je odgovorio da nije podnesao tužbu, već zahvalnicu na časti vojvode, pa stoga da nije dužan davati pismenu izjavu, jer da je htio nemarnost kazniti postupio bi po pravilima, što nije htio, jer je vidio da po nagovoru nekih osoba njega na ostavku treba prisiliti, a da je u svemu politički motiv. Upravni odbor je konstatirao da je protuslovan sadržaj ostavke i njegove naknadne izjave, jer koli u svojoj ostavci, toli u svome pismu, da se poradi povrijeđenih mu prava kao vojvode zahvaljuje na časti, dok u trećem svom pismu nišani na posve drugi tobože politički razlog ne obazirući se na stavljene upite i nijekajući da je dužan na iste upite odgovoriti. Osvjedočiv se iz pisma g. vojvoda Berić nije postupao prema paragrafu 13. društvenih pravila, drugo da nije htjeo kazati, a niti je dokazao koji od odjelnih vođa kakove nekorektnosti počinio, treće što je kao vojvoda odbio primiti poziv Gradskog poglavarstva da gasilačka četa in corpore prisustvuje Tijelovskoj procesiji i svečanostima, to Upravni odbor odbacuje svaku insinaciju, da bi se itko od Odbora u ovom humanističkom Društvu ikakvom političkom tendencijom bavio, te da bi itko od neimenovane gospode

sklad Društva u razdvoj dovodio. Upravni odbor jednoglasno zaključuje da se ostavka g. Petra Berića kao vojvode sa žaljenjem prima. Nadalje zaključeno je da dužnost vojvode do skupštine obavlja podvojvoda Čović, te da od danas preuzima zapovjedništvo gasilačke čete. Iz izloženog je vidljivo kako se u Vatrogasnom društvu na demokratski način rješava spor, braneći svoj humanitarni karakter, da kao stručna organizacija služi sveopćem narodnom interesu.

Na sjednici Upravnog odbora od 28. studenog 1894. godine donešen je zaključak, da se zbog neizvršenja dužnosti, na odgovornost pozovu Nikola Rajčević, Milan Kapetanić i Nikola Ikašević. Pismeni ukor izriče se Iliji Ikaševiću zbog povrede dužnosti, a zbog nerada iz Društva se isključuju Luka Herkov, Stevo Ciprijanović i Nikola Čović štrcar. Na ovoj sjednici primljeno je na znanje dopis Gradskog poglavarstva broj 2180 od 24. kolovoza kojim Gradsko poglavarstvo ustupa vatrogasno spremište u dvorištu Gradskog poglavarstva bez naknade.

16. prosinca 1894. godine održana je društvena svečanost uz prisutnost cjelokupnog članstva. Pročitana je zapovijed, a zatim data svečana zavjera novo primljenih članova koja glasi:

Z a v j e r a

Mi dolje potpisani javno i svečano obećavamo i svoju poštenu riječ zadajemo, da ćemo čast i pravo Dobrovoljnog vatrogasnog društva u Kostajnici vazda štovati, propisane dužnosti savjesno vršiti i zapovijedi društvenog zapovjedništva i predpostavljenih slušati i kako se to čestitim i poštenim muževima pristoji. To potvrđujemo pred slavnim Upravnim odborom.

U Kostajnici, 16. prosinca 1894. godine.

Zavjeru su dali, slijede podpisi: Ivo Saridža, Karel Grubauer, Nikola Rajčević, Luka Matunović, Nikola Pejanić, Matija Marković, Marko Rajčević, Josip Gavranović, Antun Kostrić, Nikola Matunović, Antun Šubarić, Ivo Djetelić, Pajo Ubojčić, Mato Saridža, Ivo Čović, Josip Kratina, Ivan Urbanić, Marko Čubaković, Fabijan Škrbina, Ivo Babić, Nikola Kozarić, Luka Šetušić, Ivo Ostupanj, Ivo Ivančić, Mijo Čubaković, Grga Laštrić i Joso Ikašević.

9. ožujka 1894. godine neumitna smrt ugrabila je starješinu društva g. Karla Mocnaja koji je stekao velike zasluge za razvoj i napredak Društva, jer je na njegovom čelu od samog osnutka. Sahrana je izvršena uz sve društvene počasti. Na redovnoj godišnjoj skupštini Društva 5. svibnja 1894. godine koja je održana u gradskoj učionici, predsjedavajući g. Nikola Čović izvijestio je skupštinu o smrti starješine K. Mocnaja, govoreći o velikim zaslugama pokojnika. te toplim riječima ocrtao njegov plemeniti lik, a zatim minutom šutnje odana mu je pošta uz poklič: Vječna mu hvala i slava!

Na ovoj skupštini izgladen je spor sa g. Beriće. Za starješinu je izabran gosp. Ivan Lukšić, a za vojvodu ponovno gosp. Berić, dok je gosp. M. Čoviću odano priznanje za uspješan rad. Imovina Društva utvrđena je sa 3.053 forinte. Slijedeća skupština održana je 10. svibnja 1895. godine na kojoj je za starješinu izabran gosp. Mihovih Kurilas, za tajnika ponovno Emerik Štucin, za blagajnika Nikola Marić, a za odbornika — Nikola Novaković, Blaž Pihanski i Nikola Kostrić. Za vojvodu je izabran Petar Berić, a za podvojvodu Fran Vanderverth, za vođu penjača učitelj Vuić, za vođu štrcana Antun Šubarić, a za vođu čuvara Ivan Čović.

Sa ovim Upravnim odborom Društvo normalno radi slijedeće tri godine, a na skupštini održanoj 8. svibnja 1898. godine u članstvo su primljeni: Ivo Djetelić, Antun Ciprijanović, Jure Ikšić, Antun Brdar, Bolte Ubojčić, Antun Djetelić, Antun Ostupanj, Angel Lončarić i Antun Papež. Za blagajnika izabran je Tomislav Marić, a za podvojvodu Dragutin Šnajder.

Na sjednici od 9. listopada vojvoda Petar Berić opet podnosi ostavku iz razloga što općinsko redarstvo ne ide na ruku vatrogascima, a podnešene prijave po njemu kod općinskog poglavarstva i gosp. predsjednika nemaju svog odziva, naprotiv omalovažene su, te da će u roku od 14 dana prema pravilima sve predati u smislu dužnosti podvojvodi.

Na ovu ostavku gosp. Trifić predlaže:

1. Da se umoli vojvodu da povuče svoju ostavku na časti vojvode budući članstvo u njega ima veliko povjerenje.
2. Da se za dosadašnje zaslge gosp. Berić imenuje začasnim članom i
3. Da se postavi upit Gradskom poglavarstvu što je ono učinilo po prijavama gosp. vojvode Berića.

Prijedlog Trifića bude jednoglasno prihvaćen, temeljem čega gosp. Berić izjavi, da će povlačenje njegove ostavke ovisiti o odgovoru Gradskog poglavarstva na prijave vatrogasnog društva. 7. svibnja 1899. godine održana je društvena skupština, na kojoj je ponovno dato povjerenje Upravnom odboru. Za vježbatelja gasilačke čete izabran je Fran Vanderverth. Berić je izvijestio skupštinu da je Gradsko poglavarstvo napokon dalo suglasnost da prodaju stare štrcaljke iz 1800. godine, te predlaže da prodaju obave gosp. Šnajder i Šubarić, a utržak da se namjeni za nabavku društvenog barjaka. Ovaj prijedlog bude usvojen. Utvrđena je imovina društva za 10.000 kruna, te da je firma Štambajz iz Dobrljina dala pomoć Društvu u iznosu 100 kruna, a obitelj Radaković iz Graca 70 kruna za uspješnu intervenciju u gašenju požara na staji.

Tamburaški orkestar DVD — Kostajnica — 1900. god.

Na sjednici od 28. lipnja 1900. godine donešena je odluka o formiranju tamburaškog orkestra u Društvu i nabavci društvenog barjaka, a na sjednici od 11. kolovoza utvrđen je protokol o proslavi desetogodišnjice Društva i posveti društvenog barjaka i da se svečanost održi 8. rujna po slijedećem programu:

1. Uoči dana svečanosti bakljada gradom i serenada kumi društvenog barjaka

2. Dati serenadu Kraljevskom kotarskom predstojniku Ridelu

3. Na dan 8. rujna u 9 sati posveta društvenog barjaka u Župnoj crkvi Sv. Nikole, a zatim oko 10 sati u pravoslavnoj crkvi Sv. Arhandela.

4. Poslije podne u 3 sata gasilačka četa se postrojava ispred magistrata, a zatim razvijenim barjakom uz svirku tamburaškog orkestra prolazi gradom i odlazi na Djed

5. Na Djedu se daje zajednički koncert tamburaškog orkestra sa pjevačkim zborom Hrvatskog sokola

6. Vatromet i društvene veselice.

U odbor za proslavu imenuju se: tajnik Emerik Štucin, Tomislav Marić i Fran Vanderverth kojima se odobrava 250 kruna za hranu i piće i nabavku 100 lampiona za bakljadu. Starješina gosp. Kurilas izjavljuje da odmah poklanja 200 kruga ako se u Vatrogasnom društvu ustroji limena glazba.

Svečanost je održana prema programu, što je ocjenjeno na narednoj sjednici kao vrlo uspješno. 18. siječnja 1902. godine starješina Kurilas toplim riječima iskaza veliku zahvalnost dugogodišnjem tajniku Društva gosp. Emeriku Štucnu kojeg neumitna smrt prerano uze iz naše sredine. Naredne godine (5. V 1903.) tajnik društva Tomislav Marić čita ostavku starješine gosp. Kurilasa Upravnom odboru, a koja glasi:

Slavnoj upravi Dobrovoljnog vatrogasnog društva.

Kroz više godina bolujem, tako da često nisam u stanju kretati se, a još manje povjerenu mi dužnost savjesno ispunjavati, kako mi to čast nalaže. Toga radi primoren sam povjerenu mi čast starješine položiti, te molim tu slavu Upravu, da moju ostavku dođući skupštini saopćiti izvoli. Položicu čast starje-

šine tog slavnog i humanog Društva, nalaže mi moja čast da se iz dna duše zahvalim na više godišnjem povjerenju želeći da to humano Društvo i nadalje za dobrobit bližnjega složno napreduje, te mene u blagohotnoj uspomeni zadrži.

Odmah zatim čita se i ostavka vojvode gosp. Berića koju je uputio na ruke podvojvode gosp. Frana Vandervertha, a glasi: Slavno vatrogasno društvo izvoljelo me je kroz 12. godina odlikovati čašću vojvode. Pošto mi je dalje nemoguće obnašati čast, to sa ovim istu polazem zahvaljujući se od srca na povjerenoj časti, te želeći najbolji napredak slavnom Vatrogasnom društvu, jesam veleštovanjem odani P. Beriće.

Upravni odbor primivši ostavke odmah sazva Godišnju skupštinu 10-tog svibnja na kojoj za starješinu bude izabran Dragutin Šnajder a za vojvodu ponovno gosp. Ante Vugrin. Gosp. Beriće je izjavio da se veseli što je ponovno izabran, no balčaka sablje u ruke neću uzeti, dok ne dobijem zadovoljštinu za Društvo koje je poznatom izjavom gosp. Miskiće uvrijeđeno, a slične izjave i ponovljene. Nakon rasprave po ovom pitanju zaključak nije donešen, već će se tražiti pismeno očitovanje gosp. Miskiće u toj stvari. Kroz više sjednica ovaj se spor provlači i raspravlja, a često i skidan sa dnevnog reda, sve dok nije stigla zahvala na članstvu u gasilačkoj četi 29 vatrogasaca. Na toj sjednici starješina Šnajder čita:

»Štovanom zapovjedništvu Dobrovoljnog vatrogasnog društva.

Mi niže potpisani izvršujući članovi DVD u Kostajnici uzdržavamo našu službu od početka do danas jednoglasno se zahvaljujemo na našoj službi iz razloga, pošto našem vrijednom i čestitom vojvodi, koji njemu, toli i čitavom Društvu nanešenoj uvredi zadovoljština do danas nije data. Stoga mi niže potpisani članovi nećemo primiti naše službe, dok ne bude data našem vrijednom vojvodi zadovoljština i dok on ne primi svoj vojvodski mandat natrag. Vojska bez vojvode, jest kao pčele bez matice. Mi se moramo držati one naše zakletve »jedan za sve — svi za jednoga«! U to ime, Bog pomози — 14. 04. 1904. god.). Slijede potpisi: Nikola Pejanić, Jure Kodžić, Milan Kodžić, Luka Kulušić, Juraj Maglica, Josip Bartoš, Dragutin Grubauer, Joso Laštrić, Jandr Laštrić, Riste Mandić, Ante Brdar, Niko Ikašović, Luka Še-

tušić, Stevo Ubojčić, Ivan Pečić, Ivan Djetelić, Pavle Ciprijanović, Marko Ikšić, Nikola Djetelić, Stevo Brdar, M. Štefanovac, Nikola Pečić, Rok Sumajstorčić, Antun Ostupanj, Ivan Ostupanj, Mate Saridža, Franjo Strasner i Lazo Kalafatić.

Na ovo gops. Novaković postavi pitanje vojvodi: »Čija je ovo kuhinja? A nakon šire rasprave bude pročitano očitovanje gospodina Miskića koje glasi: »Iz cijenjenog dopisa od 20. o. mj. vidim da se je zadnja skupština sa mojom osobom i to u mojoj odsutnosti bavila. Mislim da bi bilo zgodno, da se je mene za razrješenje zaiskalo, pa ne bi do ovoga ni došlo. Zapriječen poslovima ne mogu osobno redovno dolaziti na odborske sjednice, ali mislim da je dovoljno da predvodećim razjasnim što o predmetu znadem. Bio sam prije dulje vremena u Magistratu, ako se ne varam u prisustvu gosp. upravitelja Berića, Nikole Novakovića i Petra Kodžića, gdje sam u načelnikovo sobi vidio odulju ladicu poprečenu za vratima kako se zahodu izlazi, pa neznajući što se u ladici nalazi rekao sam, da nije lijepo tu poprečnu ladicu vidjeti, da bi se mogla i na tavan smjestiti, no kasnije sam čuo da je u ladici zastava Vatrogasnog društva, na što sam primjetio da ovo mjesto nije prikladno, za zastavu i da bi se na zgodnije mjesto postavila, a tu sam mislio, kad Vatrogasno društvo nema svojih prostorija, da bi se zastava mogla privremeno u Gradskoj vijećnici smjestiti. To molim da Upravni odbor na znanje izvoli uzeti i neka bude uvjeren, da meni kao utemeljitelju ovog humanitarnog društva nije nikada na um palo, da to slavno Društvo uvrijedim. Sa odličnim štovanjem Mijo pl Miskić v. r. (24. 05. — 1904.).«

Očitovanjem gosp. Mije pl. Miskiać, vojvoda Beriće nije bio zadovoljan, tvrdeći da je gosp. Miskić znao što se u ladici nalazi, no kako u ovom sporu 29 izvršujućih članova stoji na njegovoj strani, a to znači dovodi se u pitanje daljnji opstanak Društva, pa on nalazeći satisfakciju u izjavi spomenute 29-ce svoju ostavu povlači, te želi kao vojvoda i dalje na korist Društva službovati.

Ovim bude spor Beriće — Miskić likvidiran. Ipak iz kasnijih sjedničkih zapisnika se vidi da vojvoda Beriće nije onako aktivan, da na sjednice ne dolazi i da dužnosti vojvode obavlja uglavnom podvojvoda Fran Vanderverth. Neosporno je da je Beriće volio vatrogastvo, da je za njegovo napredovanje zaslužan, ali stoji činjenica da je bio utvrdljive prirode, pa su sa njim trzavice

česte, a pokušaji da se obe politički oboje nikad se nije ostvario. Na Godišnjoj skupštini održanoj 07. svibnja 1905. godine za vojvodu je izabran Fran Vanderverth, a Beriće nema među članovima Upravnog odbora. Te godine umro je raniji starješina Mihovih Kurilas sa kojim se Društvo in corpore sa svim počastima toplo i ljudski oprostilo. Na skupštini 1906. godine za starješinu je izabran Valentin Peer, a novi član u Upravnom odboru je Emanuel Bierman kostajnički trgovac kožom. U 1907. godini u Društvo su primljeni: Davorin Fabijanec, Rudolf Krkljuš, Zvonimir Primužić, Krešimir pl Miskić, Marko Perin, Jure Ikšić, Ivica Špitzmiller, Niko Ciprijanović, Ivo Ciprijanović, Mijo Škrbina, Joso Šubić, Rudolf Dumbović, Ivo Herkov, Jurica Laštrić, Mile Šifter, Eduard Kranjčević, Ivo Krkljuš, Đuka Abramović, a za podupirajuće članove primljeni su: Milan pl Špišić, Vaso Matijašević, Blaž Dumbović, Dr Tomislav Tomljenović, Branko Bižić, Dr Dane Reisner. Zbog neaktivnosti isključeno je deset članova, a zbog odlaska iz Kostajnice Društvo je napustilo 26 članova. U 1908. godini na Upravnom odboru je Dr Tomislav Tomljenović, a podupirajući član postao je dr Josip Mašeg.

Godišnja skupština za 1909. godinu održana je u gostionici Čoje Šubića u tri sata poslije podne. Na njoj je raspravljano o izgradnji Vatrogasnog doma, razmatran je projekt inž Šimića, ali Društvo može osigurati samo 500 kruna, a 2.000 kruna treba osigurati grad, a kako se zna on nema novaca. U Upravni odbor je izabran Krešimir pl Miskić i gradonačelnik Josip Rupčić. Donešeni su zaključci da gradski zastupnik gosp. Kodžić istupi u gradskom vijeću sa pismenim prijedlogom za izgradnju Vatrogasnog doma, a vojvoda Vanderverth da postavi pismeni upit na gradsko poglavarstvo zašto je ukinuta nagrada od 10 kruna za prvi predrag, a 5 kruna za drugi predrag, te da zahtjeva vraća nje nagrada i da Gradsko vijeće to obznani.

10. svibnja 1910. godine održana je godišnja skupština u gostionici Perin, Tajnik Ante Vugrin podnešao je izvještaj u kojem se ističe da je održano 14 vježbi, da se prisustvovalo na sedam svečanosti i dva sprovoda, da se gasilo tri požara, da je pružena pomoć u poplavi i vihoru, te da gasilačka četa zaslužuje svaku pohvalu. Za začasne članove po velikim zaslugama primljeni su: gosp. Nikola Novaković, Franjo Vanderverth, Franjo Strasner, Joso Ikšić, i Nikola Ikašević. Za posebne zasluge u obuci vatrogasaca Kostajnice za začasnog člana Društva utvrđen

je Mirko Kolarić iz Zagreba. Donešen je zaključak da se na Vatrogasni kongres u Ljubljani izašalje kao delegat Društva vojvoda Fran Vanderverth.

Za 1911. godinu Godišnja skupština održana je u gostionici Mirka Marića. Izvještaje o radu Društva podnijeli su Ante Vugrin kao tajnik, Fran Vanderverth kao vojvoda, te blagajnik Marić. Izvještaji su dobro primljeni, raspravljalo se o novostima sa Kongresa u Ljubljani, o gašenju dva požara i intervencijama u dva vohora. Kritikovana je Gradska uprava zbog negradnje Vatrogasnog doma itd. Odbornik Rupčić inače gradski načelnik opravdava poglavarstvo time, da zbog stočnih bolesti i zatvaranja sajмова grad ostade bez lijepih novaca, a vjeruje da će se to stanje popraviti i iduće godine doći do gradnje Vatrogasnog doma. Ostavku je podnesao starješina Antun Peer, koja je sa žaljenjem primljena. Fran Vanderverth je predložio da se ta čast više ne popunjava, da to mnoga društva već prakticiraju, a i nova pravila su bez te časti, što skupština prihvata. Zatim je razmatran izvještaj vojvode Vandervertha o požaru kod gosp. Bohma, gdje se navodi da su predpragu dali Niko Ikašović i Antun Kostrić, te seljaci Jovan Ićitović iz Umetića kbr 27 i još jedan seljak, pa ako se jave da im treba dati nagradu po 5 kruna. U požaru su se istakli Marko Čubaković, Branko Bižić i Angel Žličarić. Donešen je zaključak da vojvoda Vanderverth posjeti gospodu u Bos. Kostajnici i zatraži financijsku pomoć, jer ovo Društvo pokriva i Bos. Kostajnicu. Od Manipulacije Majur treba zatražiti naknadu za troškove gašenja požara u iznosu od 70 kruna. Donešen je zaključak da Društvo izašalje delegaciju na Skupštinu Vatrogasne zajednice u Sisku.

Glavna godišnja Skupština za 1912. godinu održana je u gostionici M. Marića, na njoj je izvješteno o smrti člana Upravnog odbora i gradonačelnika gosp. Josipa Rupčića, što za Društvo i izgradnju Vatrogasnog doma predstavlja veliki gubitak. Minutom šutnje uz poklič: Slava mu! Bude mu odana dužna pošta. Prema financijskom proračunu za ovu godinu Društvu treba 5.080 kruna, pa obzirom na prilike teško da će se ovaj plan ostvariti. Prema knjizi zapisnika Skupština za 1913. godinu nije održana, a 1914. godine izbija prvi svjetski rat, pa do 1919. godine Društvo ne radi u normalnim prilikama, te ni ne održava godišnje skupštine.

21. siječnja 1919. godine sastao se Upravni odbor na sjednicu da pripremi Godišnju skupštinu. Prisutni su vojvoda Fran Vanderverth, Dumbović, Marić, Ubojčić K. Miskiće, te zapisničar Joso Ikšić i Nikola Pvišić. Kao prvo razmatrana je ostavka Ante Vugrina, koja je primljena i zadužen Krešimir pl Miskiće i Dumbović da od tajnika A. Vugrina preuzmu svu društvenu dokumentaciju. Zatim je dogovoreno sve za Godišnju skupštinu koja se saziva za 13. travnja. Na ovoj skupštini izvještaj je podnesao vojvoda Fran Vanderverth, koji je pobrojavao sve poginule članove oporavljajući se od njih toplim ljudskim riječima, na što se Skupština diže na noge i minutom šutnje uz poklič: Slava im! Iskaza dužnu poštu. Zatim je Skupština primila ostavku tajnika A. Vugrina i zamoljen Krešimir pl Miskiće da na ovoj Skupštini vodi zapisnik. Vojvoda Vanderverth u svom izvještaju govori da je gotovo sva momčad bila pod oružjem, da na svu sreću u vrijeme rata nije bilo požara i drugih nesreća, da je vatrogasna oprema uglavnom sačuvana. Zatim budu podnešeni i drugi izvještaji koje Skupština primi. Pregled knjiga izvršili su A. Peer, P. Trifić, a zadužuje se Nikola Maraković i Nikola Pavešić da dug grada u iznosu od 1600 kruna naplate. Nakon toga vojvoda je predložio novi Upravni odbor:

- Nikolu Novakovića za predsjednika
- Franju Vandervertha za vojvodu — zapovjednika
- Krešimira pl Miskića za podvojvodu
- Rudolfa Krkljuša za odjelnog vođu penjača
- Antuna (Tunju) Djetelića za odjelnog vođu štrcara
- Juru Ikšića za odjelnog vođu čuvara
- Tomicu Marića za tajnika
- Mladena Marakovića za blagajnika
- Juru Ikšića za odbornika
- Blaža Dumbovića za odbornika
- Nikolu Pavešića za odbornika i
- Ivicu Špitzmilera.

Ovaj prijedlog bude burno pozdravljen, a zatim i izglasan. U zaključku Skupštine budu prihvaćeni prijedlozi Krešimira pl Miskića:

- a) da se skupi zaostala članarina od 1914. godine,
- b) da se ustroji zbirni arak i prikupe dobrovoljni prilozi za tehničku obnovu Društva,

c) da se na jesen izašalje na stručno osposobljavanje u Zagreb jedan sposoban član za vođenje stručnih poslova u Društvu. Skupština predloži da gosp. Miskiće bude taj koji će poći u Zagreb radi osposobljavanja, on to na kraju prihvati i da će to o svom trošku učiniti. Miskiće pozva članstvo da se ugleda na predsjednika Novakovića koji se izuzetno zalaže za uspješan rad Društva. Na ovo burno pozdravljen predsjednik Novaković izjavi, da se od srca zahvaljuje na ukazanom povjerenju i časti, te poziva sve članstvo na rad red i suradnju i kao prvu pripomoć daruje Društvu 1.000 kruna. Vojvoda Vanderverth u ime gasilačke čete zahvali na daru predsjedniku Novakoviću, a u tome mu se pridruži i gosp. Trifić. Ovime prva poratna skupština bude zaključena.

Na prvoj odborskoj sjednici od 17. travnja 1919. godine na prijedlog vojvode, a u vezi sa članom 13. društvenih pravila za članove utemeljitelje budu primljeni: Dr Vladimir Pavlaković, Krešimir pl Miskiće i Franjo Vanderverth, a za podupirajuće: Petar Hajdinović, Nikola Merc, Rudolf Šnajder i izvršujuće Niko Ikašević, Milan Vučić, Franjo Čubaković, Antun Matunović, Nikola Radić, Vinko Grčić, Pero Maraković, Zvonimir Vugrin, Ivan Ivanković, Antun Ikašević, Stevo Škrbina, Ante Kopic, Pero Čubaković, Ivo Šetušić, Krešimir Hajdić, Antun Pavičić, Antun Laštrić, Antun Golubić, Ivan Djetelić, Karle Bartoš, Milan Ikašević i Tomislav Felhofer. Po prijedlogu Krešimira pl Miskiće bude zaključeno da se gradskom poglavarstvu uputi peticija povodom duga od 1600 kruna, te da se Upravni odbor koptiraju Mladen Maraković i Blaž Dumbović, što Skupština jednoglasno primi. Tomislav Marić predloži da se začasnim članovima izdaju povelje po zkaljučku iz 1910. godine i to: Mirku Kolariću iz Zagreba, Nikoli Novakoviću, Franji Vanderverthu, Josipu Strasneru i Mati Sardiži, zatim da se Mirku Kolariću čestita 50 godina rada u vatrogastvu i uruči 100 kruna u gotovu.

Na sjednici od 24. lipnja razmatran je zahtjev da Društvo in corpore učestvuje u proslavi vidovdana, što se po prijedlogu gosp. Miskiće prihvati. Na Skupštini od 22. siječnja 1920. godine primljeni su za članove utemeljitelje: Lovro Dujmić, Mirko Der-nulc, Marko Krpan, Herman Seidl i Maxim Solomun, a za izvršujuće Florijan Peer, Velko Seidl, te za podupirajuće 105 građana Kostajnice. Momčad gasilačke čete gasila je jedan požar (štalu kod Nikole Pavešića) inače je dobro radila. Društvena imovina

se knjiži na vrijednost od 11.481 kruna. Donešena je odluka o održavanju društvene zabave, a u Odbor za zabavu imenovani su Josip Djetelić, Franjo Čubaković i Ivo Špitzmiller ml.

1921. godine umrli su izvršujući članovi Marko Čubaković i Ivo Špitzmiller, a primljeni su u aktivno članstvo Mato Tereka i Lacko Kemić. Izvješteno je da je vrlo uspješna društvena zabava na kojoj je ostvaren prihod od 20.126 kruna. Glavna Godišnja skupština za 1922. godinu održana je 7. svibnja na kojoj je izabran novi Upravni odbor: Antun Peer za predsjednika, Fran Vanderverth za vojvodu Krešimir pl Miskiće, za podvojvodu, Vilko Seidl za tajnika, Mladen Maraković za blagajnika Josip Djetelić za vođu penjača, Tunju Djetelića za vođu štrcara i čuvara Juru Ikšića te za odbornike Jandru Doljana, Blaža Dumbovića, Marka Ikšića i Tomislava Feldhofera. Na ovoj Skupštini primljen je za člana utemeljitelja Ante Vugrin inače dugogodišnji tajnik Društva. Na skupštinu Hrvatsko-Slovenske Vatrogasne zajednice u Karlovcu upućeni su vojvoda Vanderverth i tajnik Vilko Seidl.

Na sjednici od 14. kolovoza 1922. godine razmatrana je akcija za izgrdanju Hrvatskog doma u Kostajnici i zaključeno da se na temelju prijedloga Krešimira pl Miskiće na raspravu o tome uputi delegacija u sastavu: Antun Peer, Fran Vanderverth, Mladen Maraković i tajnik Vilko Seidl. Zadatak delegacije je da osigura u sastavu Doma izgradnju vatrogasnog tornja kako je to projektom i predviđeno, te da se DVD Kostajnica može ubilježiti sa dionicom u vrijednosti 60.000 kruna, time da odmah može uplatiti 20.000 kruna, a ostatak u toku godine. Nadalje je zaključeno da se održi javna pokazna vježba i društvena veselica u Parku. Kasnije je izvješćeno da je i vježba i društvena veselica u Parku izvanredno uspješna i donijela prihod od 27.291 krunu. Na sjednici od 11. listopada razmatrana je intervencija gasilačke čete na slagalištu drva u Majuru, gdje je bilo ugroženo oko 11.000 m³ ogrijevnog drva, a izgorjelo je svega oko 400 m³. Zaključeno je da se manipulaciji ispostavi račun za naknadu troškova u iznosu 2.176. kruna. Drugi požar u Tirolu kod predsjednika Antuna Peera bilo je teško gasiti zbog pomanjkanja vode za gašenje, ali je momčad pokazala veliko zalaganje. Na ovoj sjednici primljeni su za izvršujući članove Hinko Lederer i Jovo Stijaković, te donesen zaključak da se održi vatrogasni ples 26 studenog.

Na sjednici održanoj 10. studenog izrečena je velika zahvalnost osnivaču i utemeljitelju Društva Miji pl Miskiće, te ocjenjeno in corpore učešće Društva u svečanom pokopu. Na ovo se zahvalio sin pokojnika Krešimir pl Miskiće s riječima da je pokojni mu otac i na času smrti mislio na vatrogasce, ostavivši im komad zemlje kod gradske vage namijenjeno za gradnju vatrogasnog spremišta. Na ovoj sjednici primljeno je k znanju poklon firme Berger iz Volinje u iznosu od 800 kruna, te zaključeno da se ovoj firmi uputi pismena zahvalnost. Tajnik Seidl izvjestio je da su suglasno zaključku uručene povelje članovima utemeljiteljima.

Sjednica 17. siječnja 1923. godine posvećena je analizi požara kod Stanisavljevića i požar dimnjaka na zgradi financije, gdje gasilačka četa istakla brzom intervencijom. Primljena je informacija o pomoći »Croatia« Osiguravajućeg zavoda u iznosu od 1000 kruna, te zaključeno da se »Croatiji« uputi pismena zahvala. Tajnik Vilko Seidl je izvjestio da su prema zaključku uručene povelje zaslužnim članovima i utemeljiteljima Društva: Tomislavu Mariću, Krešimiru pl Miskiće, Marku Dernulc, Marku Krpan, Hermanu Seidl, Maximu Solomun i Lovri Dujmić.

Na sjednici od 10. 04. 1923. godine održanoj u kavani Hotela »Central« razmatrano je kako obaviti Sv. Florijansku svečanost od prijavka, odlaska u crkvu, mimohod poslije sv. mise i odlazak u Hotel »Central« na zajedničku zakusku. Tajnik je izvjestio da je naplatio troškove gašenja u Majuru u iznosu od 544 dinara i 200 dinara za uništenu prenosnu baklju. Nadalje da je Kostajnička pučka štedionica doznala pomoć Društvu u iznosu od 1000.— din, te 200 dinara »Činovnička zadruga«. Na godišnjoj skupštini koja je također održana u Hotelu »Central« 6. svibnja prisustvovao je i gradski načelnik Petar Beriće. U izvještaju se raspravljalo o četiri požara, o uspjehu javne vježbe, koliko je Društvo zaostalo zbog rata i kako bi ga trebalo podignuti na danas primjeren nivo, da građani imaju uvijek uvježbanu i tehnički opremljenu gasilačku jedinicu. Ocjenjeno je da se radilo dobro i složno popravljen je vatrogasni toranj, održana je pučka svečanost, održana Katarinska zabava vrlo uspješno s prihodom od 15.546 din. grad je dao pomoć od 40.000.— dinara, nabavio je dosta manjkajuće opreme. Izdaci su bili oko 80.000.— dinara što je sve pokriveno prihodima.

Tajnik Vilko Seidl predložio je izmjene u pravilima društva, odnoseće na strukturu članstva, tako čl. 3. točka c — glasi: Utemeljiteljem postaje svaka neporočna osoba, zbor ili zavod, koji uplate sumu koju odredi glavna godišnja skupština za tekuću godinu, a točka c — ima da glasi Podupirajućim članom postaje svaka ona neporočna osoba, zbor ili zavod, koji se obaveže da će plaćati godišnju članarinu, koliko odredi glavna godišnja skupština za tekuću godinu. Ove promjene nakon kraće rasprave Skupština jednoglasno prihvati. Zatim je izabran Nadzorni odbor u sastavu: Đuro Cvetnić, Mirko Marić i Antun Pavčić. Na mjesto Feldhofera u Upravni odbor izabran je Franjo Čubaković.

Na sjednici Upravnog odbora od 27. svibnja 1923. godine donešena je odluka o ustupanju darovnog zemljišta po gosp. Miji pl Miskiće za zemljište Nikole Marakovića u površini 70 m², tako da se može graditi Hrvatski dom. Na Florijanovo održana je svečanost polaganja zavjere koju je dalo 14. novih članova Društva, a poslije cjelokupna momčad otišla je na zakusku u Hotel »Central«.

slijedećoj sjednici donešena je odluka da se ravnateljstvo Hrvatskog doma delegira predsjednik Antun Peer, s ovlaštenjem kupnje 25 dionica. Također je odlučeno da se na Glavnu godišnju skupštinu Hrvatsko-Slovenske vatrogasne zajednice u povodu 50-to godišnjice DVD Bjelovar u Bjelovaru izašalju dva djelegata i to vojvoda Fran Vanderverth i Antun Laštrić, a na proslavu 40 godišnjice bratskog DVD u Hrv. Dubici izašalje delegacija u sastavu vojvoda Fran Vanderverth, Jure Ikšić, Franjo Čubaković, Nikola Kopic i Antun Golubić. Za podupirajuće članove primljeni su Janko Tušek, Nikola Šubić, Luka Matković i Mato Pavičić, te donešen zaključak da se na treći dan poklada održi krabuljni ples.

4. ožujka 1924. godine održana je izvanredna sjednica Upravnog odbora u kavani Hotela »Central«. Na sjednici su prisutni vojvoda Franjo Vanderverth, podvojvoda Krešimir pl Miskiće, tajnik Vilko Seidl, blagajnik Mladen Maraković, odjelne vođe Josip Djetelić, Franjo Čubaković, Antun Laštrić, Eugen Vanderverth, Jandro Doljan i Pero Jakovljević. Vojvoda je isvijestio da je Upravnom odboru prispio dopis podpisan po uglednim građanima i da je zato odmah sazvana ova izvanredna sjednica. U tom dopisu se traži da se opozove poziv ovog Društva za večerašnju zabavu glaseći na ime Dr Glišu Tadića. Zatim se dopis predočava prisut-

nima i prilaže uz zapisnik. Nakon provedene rasprave Upravni odbor uvažavajući zahtjeve građana jer oni ovo Društvo pomažu iz njihovih redova regrutira se članstvo Društva, te jednoglasno donosi zaključak: da se Dr Glišu Tadića na shodan način zamoli da ne dođe na večerašnji krabuljni ples. U tom cilju Dr Gliši Tadiću upućen je dopis slijedećeg sadržaja:

Gospodin Dr Glišo Tadić Kostanjica.

Danas je Društvu stigao dopis od 4. o. mj. s podpisima građana u kojem se zahtjeva, da Vi ne biste prisustvovali večerašnjem krabuljenom plesu, pošto je ovo Društvo pozvano u prvom redu voditi računa o raspoloženju građanstva iz čijih se redova regrutira i sastoji njegovo članstvo, molimo Vas ovim učtivo da se našem pozivu na zabavu ne bi odazvali.

Za DVD Kostajnica

Vojvoda:

F. Vanderverth v. r.

Tajnik:

V. Seidl v. r.

Uz ovaj dopis dat je mandat vojvodi, podvojvodi i tajniku da otiđu Kraljevskom kotarskom predstojniku gosp. Drenovcu, te da mu cijelu situaciju rastumače. Pismo koje je Društvo od građana dobilo glasi: Sugrađani, — proćulo se da je na zabavu Vatrogasnog društva pozvan jedan čovjek, koji je predvodio dne 3. i 5. veljače rulje fanatiziranih seljaka i razbijao hrvatske domove, čovjek koji je skovao paklenu osnovu i osujetio Sokolski slet 15. kolovoza 1923. godine. Gdje takav čovjek imade mjesta, nema mjesta ni čestitom Hrvatu ni Srbinu, taj čovjek je dr. Glišo Tadić. Pozivamo slavni Upravni odbor Vatrogasnog društva da izvoli prema tome stanovište zauzeti. Neka se ne zaboravi, da je lanjske godine radi čina ove osobe nije održana zabava Vatrogasnog društva, pa bi žalosno bilo ako Upravni odbor ne donese shodnog zaključka, koji bi mogao osujetiti odsutnost povrijeđenih hrvatskih građana. Ne želimo nikoga ovim terorizirati, nego želimo protestirati protiv atentata na društvenost i kulturnost. Slijede podpisi: Đuro Cvetnić, Ivan Matokvić, Ivan Dumbović, Nikola Novaković (Ćuta), Nikola Golubić, Ante Vugrin, Jakov Benkek, Tonče Šimunović, Ignac Hribrenik, Dr Mašeg, Lucko Kemić, Angel Žličarić, Franjo Kolar, Niko Radić i Nikola Maraković.

7. ožujka 1924. godine održana je sjednica Upravnog odbora, na kojoj je izvješćeno o ishodu zabave. Prihod je bio 6.651.—

dinar, dok čist ostatak po odbitku troškova iznaša 4.246.— dinara. Zatim se prešlo na razmatranje ostavki starješine, tajnika i blagajnika. Imenovani su zamoljeni da ostanu na funkcijama do godišnje skupštine. Tajnik je izvjestio da su pravila Društva vraćena, ali nepotvrđena, da se traži zapisnik godišnje skupštine koja je pravila usvojila i da se u nova pravila unese tzv. obranički sud.

Glavna godišnja skupština za 1924. godinu održana je 18. svibnja u Hotelu Central. Od strane vlasti prisutan je nadstražar Stjepan Katana. Prije prelaska na dnevni red odana je pošta minutom šutnje kući vatrogasnog barjaka gosp. Antoniji Kurilas. Po usvajanju dnevnog reda o radu Društva izvještaj je podnesao tajnik V. Seidl. Izvješćeno je o prisustvovanju naše delegacije na proslavi 50-te godišnjice DVD Bjelovar i Skupštini Hrvatsko-Slavonske vatrogasne zajednice, da je održana tradicionalna zabava sa krabuljnim plesom uz čist prihod od 4.246 dinara, da Društvo broji 5 začasnih, 14 utemeljitelja, 138 podupirajućih i 46 izvršujućih članova.

Zatim se prešlo na razmatranje ostavki, starješine, tajnika, blagajnika odjelnih vođa i na kraju cijelog Upravnog odbora koji izjavljuje solidarnost sa čelnicima. Traži se dobni predsjedavajući. Moli se gosp. N. Novaković, a no on to odbija i u tako svorenoj situaciji za riječ se jvaio gosp. Ante Vugrin koji u svom izlaganju analizira dosadašnji rad Društva i Upravnog odbora, utvrđuje zapažene uspjehe i rezultate Upravnog odbora, time i Društva u cjelini, pa predlaže boljeg i pametnijeg rješenja za Skupštinu nema nego da akumulacijom vrati mandat Upravnom odboru, i na taj način mu oda dužno priznanje, na što skupština frenetičnim pljeskom uz pokliče odobravanja i suglasnosti na prijedlog Ante Vugrina. Starješina Antun Peer smiruje skupštinare i izjavljuje u ime Upravnog odbora u ostavci i sebe osobno, da ponovno prihvata mandat uz izraze zahvalnosti na iskazanom pvojeranju i time zaključuje skupštinu.

Na sjednici 18. svibnja primljena je obavijest snahe gosp. Pere Berića, koja po izričitoj želji sada pokojnog Petra Berića Vatrogasnom društvu daruje 500 dinara za uspomenu na njega koji je iskreno volio to Vatrogasno društvo. Upravni odbor povodom toga donosi zaključak da se gosp. Danici Beriće Novi Sad, Sokolska br. 6 iskaže pismena zahvalnost. Na ovoj sjednici razmatrana su pitanja u vezi izgradnje Hrvatskog doma i donešen

zaključak da se odkupi dionica u vrijednosti 5.000.— dinara. Odlučeno je da se na vatrogasni zbor u Varaždinu upute dva člana zapovjedništva i četvorica od momčadi gasilačke čete. Iste godine sedmog rujna održana je javna pokazna vježba i vatrogasna zabava koja je vrlo dobro uspjela s čistim prihodom u iznosu 5.928.— dinara. Za ovaj uspjeh posebno se ističe zasluga gospođe Ružice Peer, Zore Vanderverth, Slavice Miskić, Mandice Sumajstorčić i Anke Perin, te članovima A. Laštrića i Pere Jakovljevića. Na javnu vježbu DVD Zagreb, gdje će se demonstrirati najnovija oprema i tehnika upućuju se vođa Fran Vanderverth, vođa penjača Josip Djetelić, tajnik Vilko Seidl i penjači Niko Radić, Šima Golubić i Franjo Čubaković.

DVD — Kostajnica — 1928. godine

10. 05. 1925. godine održana je skupština na kojoj se odala pošta minutom šutnje umrlim članovima Peri Beriću, Franji Strasnemu, Lovri Dujmiću, Peri Rukavini, Roki Golubiću, Mili Preradoviću i župniku Vukmaniću. Toplim riječima evocirane su zasluge umrlih za napredak ovog Društva. Skupština je zatim razmatrala intervencije na četiri požara i to kod gosp. Dragića, Figla, na zgradi Kotarskog suda i kod Dragutina Šnajdera. Intervencije su ocjenjene kao vrlo uspješne, ali pokazalo se da manjka oprema.

Izvešteno je da je nabavljeno dvadeset uniformi i devet radnih hlača. Gradsko poglavarstvo doznalo je pomoć Društvu u iznosu 10.000.— dinara, zatim je donešen zaključak da se članovi osiguravaju kod Zavoda Croatia za slučaj eventualne nesreće. U nastavku izvršen je dogovor do detalja kako je Društvo in corpore učestvuje u svečanostima otvaranja Hrvatskog doma.

5. srpnja 1925. godine održana je svečana sjednica u prostorijama Hrvatskog doma sa početkom u 10 sati. Prisutni su: Predsjednik Hrvatskog Sokola, predsjednik Hrvatske obrtničke čitaonice, članovi mjesne organizacije saveza hrvatskih obrtnika, predstavnici bratovštine Sv. Florijana i predstavnici Hrvatskog doma dd. Sjednici predsjedava starješina gosp. Antun Peer koji u kratkom pozdravnom govoru pozdravlja prisutne, a zatim daje riječ Dr Josipu Mašeg predsjedniku Hrvatskog Sokola koji u svom govoru daje povjesni pregled od krunisanja kralja Tomislava do danas, te značaj podizanja ovog Hrvatskog doma za budući život građana Kostajnice. Zatim gospodin Franjo Molk predsjednik čitaonice predlaže da se za spomen na ovaj dan zasadi lipa, što bude odmah prihvaćeno, kao i prijedlog da se u gradskom parku podigne obelisk u kojeg da se ukleše današnji datum i godine 925 — 1925. Nakon ove svečanosti svi uzvanici su krenuli u župnu crkvu na blagosluženje.

15. 12. 1925. godine Društvo je bilo pozvano da in corpore prisustvuje proslavi rođendana njegovog Veličanstva Kralja, što je starješina odklonio jer Društvo nema zimske uniforme, pa će proslavi prisustvovati u civilu, dok za bakljade će posuditi svoje baklje.

11. siječnja 1926. godine održana je sjednica povodom intervencije na gašenju požara kod Save Ostojića u kojem je učestvovala sva momčad. Vojvoda na temelju analize intervencije

pohvaljuje momčad, a zatim je usvojen zaključak da se traži naknada troškova budući je požar bio podmetnut. Naknada troškova utvrđuje se u iznosu od 5.000.— dinara. Nadalje je razmatran postupak i nekorektnosti stražara i žandara Limića, te zaključeno da g. vojvoda Franjo Vanderverth i podvojvoda Krešopl Miskiće rasčiste odnose sa policijom i žandarmerijom. U 1926. godini održano je 10. sjednica, uspješno je održan krabuljni ples s čistim prihodom od 2.752 dinara, općina je doznala pomoć u iznosu 10.000.— din, te da Društvo ima 100 dionica Hrvatskog doma dd., da Društvo ima tri začasne člana, 12 utemeljitelja, 43 izvršujuća i 134, podupirajuća člana. Na ovoj skupštini primljen je za podupirajućeg člana župnik Ferdo Frelich, a za izvršujuće članove iz Bos. Kostajnice Omerović Zajko, Šerif Begić, Osman Midžić, Rašid Podinović, i Zeho Merdanović. Delegacija Društva prisustvovala je glavnoj godišnjoj skupštini Hrvatsko-Slavonske vatrogasne zajednice koja je održana u Zagrebu 28 i 29. lipnja 1926. godine.

U 1927. godini Društvo normalno radi, održano je devet sjednica Upravnog odbora, održane su javne vježbe i društvene zabave sa kojih je čist prihod namijenjen za nabavku novog vatrogasnog agregata, (6.114 din). Zaključeno je da se od općine traži značajnija pomoć jer Društvo u dogledno vrijeme neće moći sakupiti potrebna novčana sredstva, a za motorom štrcaljkom je nasušna potreba. Društvo je gasilo sedam požara, a u jednom su vrlo uspješno pomagali gimnazijalci pa je preporučeno upravi gimnazije da bi bilo potrebno, te mlade ljude obučiti u vatrogasnim vještinama.

1928. godina je značajna jer je konačno nabavljena motorna štrcaljka uz pomoć od 20.000 din. Općinskog poglavarstva. Naime općina je dala ovaj iznos na ime pomoći za naredne tri godine, ali tako je Društvo moglo pozvati predstavnika firme Magirus gosp. Kronestera, koji je Upravnom odboru, gradskom načelniku i dvojici gradskih zastupnika izložio tehničke karakteristike stroja i pribora, te kolika je ukupna cijena i rok isporuke. Zaključeno je: prihvaća se ponuda za isporuku motorne štrcaljke Magirus, sa usisnim vodom i 200 m tlačnih cijevina za iznos od 860 dolara franko njemačka granica Pasau. Za davanje pomoći Vatrogasnom društvu složio se i Veliki župan u Karlovcu, tako da je omogućeno plaćanje odmah po predračunu. Zatraže-

no je oslobođanje plaćanja carine, a motorna štrcaljka stiže u Kostajnicu 1. ožujka 1928. godine sa ukupno obračunatim troškovima:

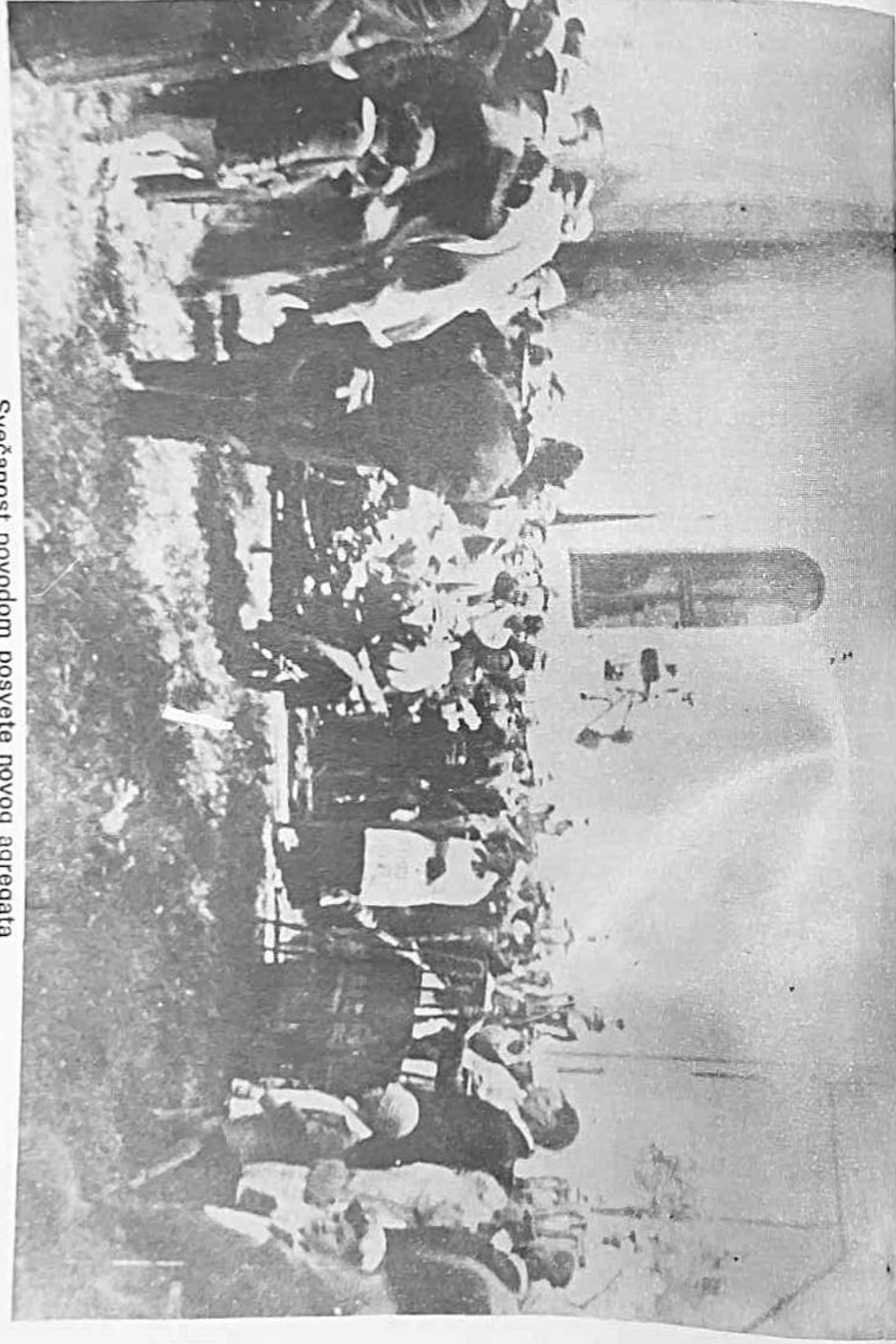
— Magirus motorna štrcaljka je 860 dol je	48.926,72 din.
— Podvoz od njemačke granice do Kostajnice	887,25 din.
— Carina Jesenice — Zagreb	1.518,80 din.
— Troškovi špeditera	1.052,00 din.
— Putni troškovi tajnika u Zagreb	100,00 din.

Ukupno motorna štrcaljka s priborom stoji: 52.484,77 din.

Posveta motorne štrcaljke izvršena je na Florijanovo 1928. godine a to je bila posebna vatrogasna svečanost, sa serenatom vježbom nakon bogoslužnja i posvete, sve uz pratnju li-mene glazbe Hrvatskog Sokola sa društvenom veselicom. Gradom uz bakljadu kumi gosp. Zori Vanderverth, javnom pokaz-dska općina Bos. Kostajnica čestitala je ovaj uspjeh uz prilog od 1.000.— dinara.

Iza nabavke motorne štrcaljke glavna aktivnost Društva us-mjerena je na izgradnju Vatrogasnog doma. Rješeno je pitanje zemljišta sa bratovštinom Sv. Florijana za 6.000.— din, što uz 3.200 din. u blagajni predstavlja osnovna sredstva. Donešen je zaključak o učestvovanju na proslavi 50 god. DVD Vukovar. Sku-pština je izabrala novi Upravni i Nadzorni odbor za naredne tri godine i to: predsjednik Antun Peer, vojvoda Fran Vanderverth, podvojvoda Krešimir pl Miskiće, tajnik Vilko Seidl, odjelni vođa penjača Josip Dejtelić, Štrcara Antun Djetelić, čuvara Jure Ikšić, te za odbornike Franjo Čubaković, Antun Golubić, Mijo Luburić, Antun Laštrić, a u Nadzorni odbor Lederer Hinko, Roko Mandu-kić i Meho Ferhatović, za blagajnika je ponovno izabran g. Đuro Cvetnić. Utvrđena je društvena članarina od 12 dinara godišnje, dok za članove utemeljitelje 250 dinara godišnje.

Svečanost povodom posvete novog agregata

Prvi sastav limene glazbe DVD — Kostajnica

1929. godine odpočela je izgradnja Vatrogasnog doma za koju je utrošeno 168.461 dinar osposobljena je garaža za motor- nu štrcaljku i pogrebna kola. Odlučeno je podignuti zajam u iz- nosu od 20.000.— dinara i nastaviti gradnju. Delegacija Druš- tva prisustvovala je glavnoj godišnjoj skupštini Hrvatsko-Slavo- nske vatrogasne zajednice u Osijeku 29. 07. 1929. godine. Ove godine dolazi do formiranja Vatrogasne župe za kotar Kostajni- cu. Izvršene su neke promjene u Upravnom odboru u kojeg je izabran Sveto Dragišić i Pero Veslaj.

Opremljenost Društva iskazana je sa:

— motorna štrcaljka Magirus 400-600 L/min	1 kom.
— voznjače četverokolne (Knaust iz 1860. g)	2 kom.
— voznjače dvokolne za (Hidrofor-Keznerntner)	2 kom.
— momčadska kola	1 kom.
— prikolice za hidrofore	2 kom.
— razvalnog oruđa raznog	25 kom.
— cijevina za ručne štrcaljke	600 metara
— cijevine lanene za motornu štrcaljku	200 metara
— spremišta (donji grad i gornji grad)	2 kom.

Ovaj izvještaj o opremljenosti Vatrogasnog društva Kosta- jnica poslan je zahtjev Vatrogasne zajednice državnim orga- nima, uz podatak da je u Društvu 66 izvršujućih članova, sa žen- skim odjeljenjem koje broji 13 članica.

1931. godine značajna je po preuzimanju instrumentalne limene glazbe od uprave Hrvatskog doma za 10.000 dinara. Instru- mente su komisijski preuzeli Fran Vanderverth, Pero Veslaj i Stjepan Pilauer. Glazba inače redovno radi održavanjem proba, sviranja i javnim nastupima. Limena glazba Hrvatskog Sokola kada je ovaj zabranjen prestala je sa radom, svi glazbenici prešli su u Vatrogasno društvo, pa je na ovaj način glazba spašena da instrumenti ne budu skevestrirani i predani Jugoslavenskom Sokolu.

U 1932. godini Društvo normalno radi novost je uvođenje obuka za izvršujuće članstvo koje se uspješno odvija uz dobar odaziv članova na predavanje i vježbe. 1933. godine dolazi do izmjene zakonskih propisa, naime donešen je Zakon o zaštiti od požara primjenom koga dolazi i do organizacijskih promjena. Održana je izborna godišnja skupština Društva na kojoj je za

predsjednika izabran Pero Veslaj, za zapovjednika gasilačke če- te Florijan Peer, podzapovjednik je Ivan Dumbović, tajnik je Dra- gutin Toplak, blagajnik Vilko Seidl, vođa penjača je Šima Golu- bić, štrcara Josip Djetelić, čuvara Antun Golubić i spremištari Nikola Đestibek. Za članove Upravnog odbora izabrani su Pajo Matijašević upravitelj Osnovne škole, Fabo Čubaković, Sveto Dragišić, Marko Šubarić i Nikola Ikašević. Svi članovi položili su prisegu. Vatrogasna organizacija ima funkciju civilne zaštite, pa su svi izvršujućih članovi koji učestvuju na intervencijama osi- gurani za slučaj eventualne nesreće prema spisku:

1. Ferdo Frelich učitelj u miru
2. Ikšić Jure, stolar
3. Šima Golubić, soboslikar
4. Ivan Ivanković, krojač
5. Antun Kopic, ratar
6. Mirko Marić gostioničar
7. Antun Ikašević bravar
8. Franjo Čubaković stolar
9. Milan Vuković postolar
10. Nikola Bodić ribar
11. Alojz Haluza strojač
12. Nikola Matković, postolar
13. Josip Slama mehaničar
14. Antun Matunović tesar
15. Tomo Matković školski podvornik
16. Stevo Škrbina bačvar
17. Antun Golubić mesar
18. Ivan Dumbović slastičar
19. Meho Omerović kovač
20. Florijan Peer zidar
21. Ivan Djetelić stolar
22. Antun Lastrić stolar
23. Nikola Golubić kolar
24. Nikola Kopic remenar
25. Vilko Matunović ratar
26. Nikola Đestibek limar
27. Ivan Šetušić limar
28. Mato Matković stolar
29. Milan Golubić mesar
30. Ivan Alapić opančar

31. Dragan Šašić tesar
32. Marko Cetinjanin zvonar
33. Ignac Hribnik soboslikar
34. Eduard Kranjčević užar
35. Marko Ikšić opančar
36. Ivan Herkov ratar

16. listopada 1934. godine održana je izvanredna plenarna sjednica povodom smrti Kralja Aleksandra. Kotarska oblast je pozvala članove Društva da se angažiraju u očuvanju javnog reda i mira. 18. listopada položena je prisega izvršujućeg članstva Kralju Petru II. Kotarski načelnik pohvalio je Društvo za uzorno ispunjavanje svojih dužnosti. U 1934. godini Društvo je nastupalo 15 puta i gasilo 3 požara. Dopisom kotarske oblasti Društvo je zamoljeno da pojača nadzor nad javnim redom i mirom, budući se u zadnje vrijeme događaju krađe i razbojstva.

U 1935. godini Društvo ima problema sa glazbom jer nema novčanih sredstava za plaćanje kapelnika, tako da glazbu honorarno vodi Kruno Dumbović, ali bez uvježbavanja novih kompozicija. U 1936. godini dolazi do promjena u Upravnom odboru Fabijan Čubaković je podzapovjednik, Vilko Seidl ponovo tajnik, a blagajnik je Zvonko Vugrin, u Nadzorni odbor su izabrani Slavko Farkaš i Roko Mandukić.

1937. godina značajna po aktivnostima Društva u gašenju čak sedam požara i četiri dana u mobilnom stanju zbog orkansnog vjetrova, te nastupima na crkvenim i državnim svečanostima i društvenim proslavama. Predsjednik Pero Veslaj poklonio je Društvu automobil koji uz male preinake služiti će za prijevoz vatrogasnog agregata.

1938. godine značajna je po izgradnji vatrogasnog spremišta u gornjem gradu. Na godišnjoj skupštini su prisutni kotarski načelnik Lazar Ojkić, pristav Rafael Piršl i gradonačelnik Antun Pavičić. Za izbor novog Upravnog odbora podnešene su dvije liste jedna na čelu sa Markom Šubarićem, a druga na čelu sa Josipom Mlincem. Nakon tajnog glasanja većinu je dobila lista Marka Šubarića kao predsjednika, Florijana Peer kao zapovjednika, Šimom Golubić podzapovjednikom, Vilkom Seidl tajnik Zvonko Vugrin blagajnik, Nikom Đustibek spremištarom, te odjelnim vođama penjača Franjo Čubaković, štrcara Milan Pavišić, čuvara Antun Golubić i prve pomoći Nikole Kopača.

U Nadzorni odbor su izabrani Pajo Matijašević, Sveto Dragišić, Slavko Farkaš, Roko Mandukić i Josip Slama. Na ovaj izbor upućena je žalba Vatrogasnoj zajednici koja je zatražila očitovanje Upravnog odbora po ovoj stvari, a kako je ovo pitanje raspravljano duže vrijeme došao je i rat, a spor nije bio riješen.

1939. godina protekla je u međusobnim raspravama, jer je opozicija stalno osporavala legitimitet novom Upravnom odboru.

U 1941. godini Društvo je gasilo dva požara, toranj Sv. Antuna i štalu kod Drnulca. Inače Društvo je u sporu sa Ustaškim logorom koji traži likvidaciju limene glazbe i predaju instrumenata u logor. Na ovaj zahtjev odgovoreno je, da je Društvo platilo instrumente 10.000 dinara, te bez obeštećenja u tom iznosu instrumente ne može predati po predhodnom traženju.

1942. godina protiče shodno naredbama ministarstva o povojničanju tako da svaka štrcaljka ima ekipu od 11 ljudi i to uglavnom ljudi iz tzv. pričuve (starija godišta). Ponovno se traže instrumenti limene glazbe, ponovno je odgovoreno da se naknadi vrijednost ali sada u iznosu 30.000 kuna. Po nalogu njemačkog zapovjednika-jedništva 11. 10. 1942. godine izvedena je javna pokazna vježba, valjda radi provjere ispravnosti opreme i uvježbanosti ljudstva.

1943. godine bilježi oduzimanje opreme, motorna štrcaljka sa pratećim priborom uzeta je za potrebe vojske i bila skoro uništena.

1944. godine Društvo pokušava nabaviti novu motornu štrcaljku sakupilo je novac i uplatilo novu štrcaljku koja je stigla vagonom do Dubice zajedno sa štrcaljkom za DVD Bobovac, ali u bombardiranju bude uništen taj vagon i štrcaljke sa njim. U ovoj godini Društvo se oprostilo od svog starog člana Antuna (Tunje) Djetelića i kume motorne štrcaljke Zore Vanderverth i tako je Društvo završilo svoj ratni period.

RAD DRUŠTVA OD 1945. GODINE

Po završetku rata prvo se osposobilo za rad Vatrogasno društvo. Već 17. 03. 1946. godine održana je redovna izborna godišnja skupština. Prisutna su 33 izvršujuća člana i predstavnici vlasti. Skupštinu je otvorio i pozdravio sve prisutne Franjo Ču-

baković, kao zapovjednik vatrogasne čete. On je podnesao i izvještaj koji je bio osnov za raspravu. U izvještaju je iskazano koliko je štete u ratu pretrpilo Društvo i što mu sve nedostaje da bi bilo osposobljeno za izvršavanje zadataka. Nakon podnešenog izvještaja vođena je svestrana rasprava u kojoj su predstavnici vlasti obećali izdašnu pomoć, a zatim se prešlo na izbore Upravnog odbora i Nadzornog odbora.

U Upravni odbor izabrani su po funkcijama:

- Josip Djetelić, predsjednik Društva
- Stanislav Rončević, tajnik
- Zvonko Vugrin, blagajnik
- Franjo Čubaković, zapovjednik vatrogasne čete
- Ante Kopic, odjelni vođa penjača
- Marko Ikšić, odjelni vođa štrcara
- Ivan Ivanković, odjelni vođa čuvara
- Nikola Kopic, odjelni vođa vidara,

Za spremištara u donjegradskom spremištu izabran je Stevo Škrbina, a u gornjegradskom Karlo Bartoš.

U Nadzorni odbor izabrani su:

- Krešimir Hajdić, predsjednik
- Jure Ikšić, član
- Alojz Haluza, član
- Marko Šubarić, član
- Tomo Pavešić, član
- Tomo Pavišić, član.

U skladu sa zaključcima skupštine odvija se rad, tako već 1. maja 1946. godine Društvo učestvuje na takmičenju u Sisku. U opremljenosti Društva vrijedno je spomenuti 15 uniformi, motora, štrcaljka Magirus (popravljeni) i ručni hidrofor, te oko 250 metara cijevina. Od glazbe ostalo je 13 instrumenata neispravnih. Na Vatrogasni tečaj u Zagreb poslan je Franjo Djetelić.

1947. godina protekla je u obnovi i popravcima objekata i opreme te pomlađivanju članstva. 18. veljače održan je prvi poratni krabuljni ples, vrlo uspješno sa čistim prihodom od 21.148, 50 dinara. Nabavljeno je 105 metara novih cijevina.

U izvještaju za 1948. godinu se govori da Društvo ima 33.500 dinara gotovine. Održana je društvena zabava sa krabuljama. U proslavi 01. maja 1949. godine Društvo učestvuje sa svim članstvom. Upravni odbor je odlučio da posudi instrumente limene glazbe RKUD-u »Nina Maraković« jer ovaj ima novaca da ih popravi i da bi tako grad opet imao limenu glazbu. Na godišnjoj skupštini izvršeni izbori. Za predsjednika ponovo je izabran Josip Djetelić, za zapovjednika Franjo Čubaković, tajnik je Vilko Seidl, blagajnik Antun Brkić, zamjenik komandira Ante Pelicarić, vođa penjača Pero Špoljarić, štrcara Ivan Alapić, vođa motorne štrcaljke Sveto Karan, spremištara Franjo Djetelić, a zamjenik Antun Laštrić, ađutant je Ljuban Ličina i pročelnik Ivica Ivanković. U Nadzorni odbor izabrani su: Mr Krešimir Hajdić, Tomo Pavišić, Marko Ikšić, Fabo Škrbina i Stevo Povičić.

1950. godina je u znaku pomlađivanja. Društvo ima 45 izvršujućih članova, Upravni odbor održao je šest sjednica, održana je javna pokazna vježba povodom tjedna vatrogastva uz prisustvo svih društava kotara Kostajnice.

U 1951. godini Upravni odbor je održao 14 sjednica, na kojima je mnogo vremena utrošio oko oduzetog automobila kojeg su vatrogasci izvukli iz Une, a vojska iz Volinje zaplijenila, dok napokon automobil nije vraćen Društvu. 25.-te veljače održana je Godišnja skupština na kojoj je izabrano novo rukovodstvo:

U Upravni odbor izabrani su:

- Mile Djetelić, predsjednik Društva
- Ankica Matković, tajnik
- Ljuban Ličina, komandir
- Pavle Špoljarić, ađutant
- Ivan Devčić, blagajnik
- Ante Pelicarić, zamjenik komandira
- Pero Špoljarić, odjelni vođa penjača
- Nikola Matunović, odjelni vođa štrcara
- August Figl, strojar
- Štefica Maček, referent saniteta
- Antun Herkov, kulturno-prosvjetni referent
- Boško Dujnić, referent za rad sa omladinom
- Antun Laštrić, trubač (ornist)
- Dušan Matijašević, pomoćnik spremištara

U Nadzorni odbor izabrani su:

- Franjo Čubaković, predsjednik
- Vjekoslav Naglič, član
- Antun Matunović, član
- Mr Krešimir Hajdić, član
- Fabijan Škrbina, član

U 1952. godini Društvo dobro radi, Dom je obnovljen, glazba je počela ozbiljno sa radom, Društvo učestvuje u svim manifestacijama, vrši dežurstva za vrijeme žetve, preventivne preglede. Suradnja sa mjesnim vlastima je dobra. Društvo je organiziralo izlet na Plitvice.

Naredna 1953. godina prolazi u normalnim aktivnostima i prilikama, nastoji se obnoviti nešto od opreme, radi se na nabavci auto-cisterne i kombi vozila za prijevoz ljudstva. Izvršene su promjene u Upravnom odboru. Za tajnika je ponovo izabran Vilko Seidl, za blagajnika Ankica Matković, te za članove Nikica Račić, Ivana Lukinić, Milivoj Škrbina i Štefica Kostrić. Proslavljen je 2. svibnja kao Dan vatrogastva. Obilaze se organi vlasti traži se pomoć, ali razumijevanja nema, pa ni pomoći. Umro je kapelnik, pa se to osjeća u radu glazbe. U tim aktivnostima prolazi i 1954. godina, ali bez uspjeha, jer novčane pomoći nema, tako da 10. ožujka 1955. godine na sjednici Upravnog odbora ostavke podnose: komandir — Ljuban Ličina i odjelne vođe: Pero Špoljarić, Nikola Matunović i Mirko Ciprijanović.

Zbog ovako teškog stanja dolazi do intervencije Vatrogasnog saveza Hrvatske čiji tajnik V. Skok osobno dolazi na više sjednica i obilazi nadležne da bi se normalizirao rad Vatrogasnog društva. Dolazi do plenarne sjednice na kojoj su prisutni predstavnici vlasti sa kojima dolazi do polemичne rasprave. Neki su problemi ipak rješeni, a za neke su data obećanja, pa su temeljem toga ostavke povučene. 8, 9 i 10. listopada dolazi do velike poplave, koja se ponavlja 25, 26 i 27. listopada. Vatrogasna jedinica je u punom pogonu, vrši spašavanja, pomoć bolesnicima i snabdjevanju opkoljenih vodom, podizanjem mosnih konstrukcija za promet pješaka itd. Za izuzetna zalaganja pohvaljena su 23 člana vatrogasne jedinice. Glazba radi opet normalno, jedinica učestvuje na proslavi DVD Varaždin i drugim smotrama

i takmičenjima gdje postiže zapažene uspjehe. Automobil je napokon dat autoremontu na popravak popravljen i registriran, te poslan u Zagreb na pregradnju za vatrogasno vozilo.

1966. godina značajna je po usvajanju financijskog plana na godišnjoj skupštini, koji u osnovi sadrži: 500.000 din. za dovršenje vatrogasnog doma, 1.000.000.— dinara za pregradnju vatrogasnog automobila, 400.000.— din. za nabavku neophodnih cijevina, jer su postojeće dotrajale itd. U svemu plan traži pomoć od općine u iznosu od 2.300.000.— dinara. Na ovoj skupštini izabran je Upravni odbor u sastavu: Mile Djetelić, predsjednik; Ljuban Ličina komandir; Jurica Ivanković tajnik; Nikica Račić, blagajnik; Pero Špoljarić, zamjenik komandira; Pavle Špoljarić, adutant; Nikola Matunović, komandir I odjeljenja, Ivica Šarić, komandir II odjeljenja, te Vjekoslav Naglič referent za kulturu i Dragan Pavešić za prvu pomoć.

Novoizabrani Upravni odbor vrlo uspješno organizirao je proslavu 65.-te godišnjice Društva pod pokroviteljstvom općine Kostajnica i u njeno ime njen poslanik Đuro Kladarin, koji je u ime pokrovitelja predao predsjedniku Društva Mili Djeteliću društvenu zastavu, koju zatim preuzimaju u ime vatrogasne jedinice zastavničar Mirko Ciprijanović uz pratnju Ivice Šarića i Pavla Špoljarića. O radu Društva i narednim zadacima referat je podnesao Jurica Ivanković, a zatim je predstavnik pokrovitelja Đuro Kladarin govorio o značaju vatrogasne organizacije u današnjem sistemu, te pohvalio rad DVD Kostajnica o čemu svjedoči i ova veličanstvena proslava. Potom je komandant vatrogasne brigade iz Siska predao komandiru Društva Ljubanu Ličini ključeve od novopreuređenog vatrogasnog vozila. U ešalonu bile su postrojene jedinice DVD Sisak, Majur, Sunja, Bos. Kostajnica, Bos. Novi, Dvor i Caprag.

Na svečanoj tribini su predstavnici Općine Kostajnica, zastupnik u Saboru SRH, te vatrogasni funkcioneri Siska i Slavonskog Broda. Svečanosti je prisustvovalo mnoštvo građana. Limena glazba vrlo uspješno svojim programom davala je ton ovoj velikoj svečanosti. Poslije ove svečanosti Društvo se angažiralo na izvršavanju svojih redovnih zadataka izvršavajući preventivne preglede, održavanjem tečaja za ispitnog vatrogasca kojeg je uspješno završilo 32 člana.

Održana je javna pokazna vježba i nastupilo na smotri vatrogasnih jedinica u Sisku. Uprkos svim aktivnostima Društva njegove financijske potrebe nisu unišle u budžet općine.

U 1958. godini opet dominiraju financijski problemi, jer Društvo nema novaca ni za tekuće održavanje tehnike i opreme, a kamoli nabavke nove opreme. Rad glazbe je u pitanju jer nema novaca da se plati kapelnik. Izvršene su promjene na funkcijama na Upravnom odboru, za predsjednika je izabran Jurica Ivanković, a za komandira Ljuban Ličina.

U 1959. godina protiče u pojačanim aktivnostima, dolazi do pomlađivanja članstva tako jedinica ima 40 aktivnih članova. Društvo učestvuje u javnim nastupima i na smotri vatrogasnih jedinica u Petrinji. Rješeno je pitanje kapelnika i glazba radi dobro. Na godišnjoj skupštini izabran je novi Upravni odbor u sastavu: Ivan Devčić, predsjednik: Nikica Račić, tajnik: Pavle Špoljarić, blagajnik: Ljuban Ličina, komandir, te članovi Mile Djetelić, Nikola Matunović Nikola Cetinjanin, Pero Špoljarić, Dragan Pavešić i Vjeko Naglić. Za spremišara izabran je Nikola Šašić. U Nadzorni odbor izabrani su Vilko Seidl, Franjo Čubaković i Mirko Ciprijanović.

VATROGASNI DOM

DVD — Kostajnica — prigodom proslave 65. god. društva

Glazba u novim uniformama i sa novim instrumentima

Radno predsjedništvo: Naglić, Djeteleć, Rupčić i Račić

1960. godina nije bolja od predhodnih novčanih sredstava, nema ni za podmirenje elementarnih potreba održavanja tehnike. Uprkos tome Društvo radi, održava vježbe, ide na intervencije, vrši preventivne preglede, popravljani su instrumenti glazbe, kapelnik se nekako honorira. 1961. godina je ista kao i prethodne, Društvo je bez novčanih sredstava bori se kako da održi sve aktivnosti. Izvršena je izmjena u Upravnom odboru za predsjednika je izabran Vjekoslav Naglič. U 1962. godini Društvo nastupa na smotri u Glini, gdje je održano takmičenje u kojem je seniorska ekipa DVD Kostajnica osvojila prvo mjesto. Odpočela je akcija skupljanja dobrovoljnih priloga za nabavku novog vatrogasnog agregata.

U 1963. godini situacija je ista, pomoći nema ni od općine ni od radnih organizacija na koje se Društvo obratilo. Na Godišnjoj skupštini izabrani su isti drugovi, time da je za predsjednika izabran drug Vjekoslav Naglič.

1964. godina kao i prethodne, Društvo je iskazalo svoj financijski plan i zahtjev za tehničko opremanje, jer je oprema manjkajuća, cijevine su dotrajale i ne mogu podnijeti uobičajeni tlak, pa se postavlja pitanje tko će snositi odgovornost za slučaj požara i neuspješnog gašenja u radnim organizacijama. Sve ovo je predloženo Skupštini općine i zatraženo sufinanciranje, ali na žalost bez uspjeha. Društvo je izaslalo delegaciju na proslavu 100 godina DVD-a Varaždin.

1965. godina bilježi velik uspjeh Društva koje dobiva i ako ne novu ipak prava navalna vatrogasna kola TAM sa 2.500 litara vode. Na godišnjoj skupštini izabran je Upravni odbor sa Vjekoslavom Nagličem kao predsjednikom, tajnik je Nikica Račić, blagajnik je Pavle Špoljarić, dok je komandir Ivica Šarić i zamjenik mu Ante Atlija, a članovi su Vlado Maček, Mile Djetelić, Ljuban Ličina, Drago Zlatović, Zlatko Šetušić i spremištari Milan Šašić. U Nadzornom odboru su: Vilko Seidl, Ivan Devčić i Pero Špoljarić.

Ovaj Upravni i Nadzorni odbor postavili su pred sebe vrlo ambiciozan plan omasovljenje i podmlađivanje članstva, osigurovanje plaću za kapelnika, obnoviti opremu, a u tom nastojanju i godinu. Upravni i Nadzorni odbor postavili su pred sebe vrlo ambiciozan plan omasovljenje i podmlađivanje članstva, osigurovanje plaću za kapelnika, obnoviti opremu, a u tom nastojanju i godinu.

Društvo preživljava, izlazi na intervencije, vježba i takmiči se, radi se sa pionirima.

U 1968. godini dolazi za kapelnika Ivica Brleković nastavnik glazbenog odgoja koji je zaslužan za omasovljenje i pomlađivanje članstva glazbe. Popravljaju se instrumenti i nabavlja nešto novih. Omasovljenje glazbe istovremeno je i pojačanje vatrogasnoj jedinici.

Za 1969. godinu možemo reći da je rad znatno poboljšan, ali novčana kriza za Društvo i dalje traje. Vjekoslav Naglič i dalje je predsjednik, Nikica Račić tajnik, a ostali samo mijenjaju mjesta na funkcijama Upravnog odbora, dok blagajnu vodi Čedo Živković.

1970. godina bila je nešto uspješnija, glazba je savladala određeni program, javno nastupa, kupi se društvena članarina i dobrovoljni prilozi. Na godišnjoj skupštini u Upravni i Nadzorni odbor izabrani su isti drugovi, te kao novi član Upravnog odbora Stjepan Radić.

1971. godina bilježi izuzetnu aktivnost Upravnog odbora koji je održao 17 sjednica. Zahvaljujući Stjepanu Radiću, koji je pored članstva u Upravnom odboru i predsjednik Mjesne zajednice grada, te Ivici Brlekoviću kapelniku i Ljubanu Ličini, koji su se angažirali za nabavku novih instrumenata za glazbu. Društvo je skupilo milijun dinara priloga za glazbu, a Mjesna zajednica i Fond za kulturu namaknuli su ostala četiri milijuna dinara, tako se nabavilo 25 novih instrumenata Slovačke proizvodnje, što je bio veliki poticaj za rad glazbe, a poboljšan je i kvalitet sviranja. Za prvi nastup sa novim instrumentima nabavljene su i nove uniforme za glazbenike. Na dnevnom redu Upravnog odbora ostala je operativna sa nedovoljnom i zastarjelom opremom.

1972. godina protiče u vršenju pritiska na općinu za opremanje vatrogasne jedinice. Općini je podnešen zahtjev za nabavku motorne štrcaljke i kombi vozila, kao hitno, jer jedinica praktički nije pokretna. Glazba uspješno nastupa na smotri u Kumrovcu i na proslavi DVD Bročice.

26. 11. 1972. godine iznenada umire od srčane kapi Ljuban Ličina izuzetno zaslužni rukovodilac u DVD Kostajnica i Vatrogasnom savezu općine Kostajnica. Društvo se od tada svog predsjednika Ljubana Ličine oprostilo uz sve počasti od počasne

straže, iznošenja špalira, toplih riječi, zahvale za sve što je učinio za kostajničko vatrogastvo. Glazba ga je ispratila uz posmrtnu marševu.

Na Godišnjoj skupštini održanoj 17. veljače 1973. godine izabran je novi Upravni i Nadzorni odbor u sastavima: Stjepan inž. Radić predsjednik, Nikola Račić tajnik, Čedo Živković blagajnik, Ivan Šarić komandir, te članovi: Mile Djetelić, Dragan Pavešić, Vjeko Naglič, Marijan Cetinjanin, Pavle Špoljarić, Nikola Cetinjanin, Josip Golubić, Ilija Pavešić, Boško Dujnić, Ivo Čubaković, Marijan Jukić, Slavko Pavlović i Darko Kopic. U Nadzorni odbor izabrani su: Antun Herkov predsjednik, Pero Špoljarić i Ivo Alapić. Izborom novog Upravnog odbora na čelu sa Stjepanom Radić, dolazi do promjena u načinu rada. Održano je 14 sjednica koje su dobro pripremljene i sadržajne, tako da dolazi do aktivizacije svih članova. Održava se tečaj za ispitane vatrogasce kojeg sa uspjehom završava 24 člana. Jedinica i glazba uredno vježba, učestvuje u javnim nastupima, vrše se preventivni pregledi sa više sistema i stručnosti po upitniku, tako da se dobiva snimak požarno sigurnosnog stanja. Na tom osnovu sačinjen je izvještaj općini o požarno sigurnosnom stanju i ugroženosti od požara, te upozoreno na odgovornosti organa vlasti za tehničku neopremljenost vatrogasne jedinice, koja pokriva područje cijele općine, te i vojne objekte u Volinji. Neispravnost opreme pokazana je u relejnom doturu vode na pokaznoj vježbi od rijeke Une do gornjih kuća uz Apanovac, kada su građani, dakle javnost vidjeli kako cijevine prskaju i što bi to značilo u slučaju požara. Ovo je urodilo plodom, tako da je ovim pritiskom na organe vlasti došlo do novog vatrogasnog agregata Magirus 800 l/min i kombi vozila IMV — 1600. Uz to nabavljeno je nešto svečanih uniformi, što je također bilo poticaj za rad u Društvu. Društvo se sa dužnom pažnjom oprostilo od svog dugogodišnjeg tajnika i rukovodioca Vilka Seidla iskazavši mu sve društvene počasti prilikom ukopa, odajući mu počasnu stražu iznošenje i polaganje u grob uz tople riječi zahvalnosti i oproštaja uz zvuke posmrtnih marševa naše glazbe.

1974. godina značajna je po uspostavljenom kontaktu sa Muzičkom akademijom iz Zagreba, tako da apsolventi te Akademije u pratnji svojih profesora daju svoje koncerte, što je kod članstva i prijatelja Društva vrlo dobro primljeno, jer u gradu gotovo nema kulturnih događanja. Javlja se potreba za izletima

u Zagreb uz posjete kazalištu i drugim kulturnim ustanovama. Društvo je otkupilo čavlice koje će se zabiti u stijeg zastava prilikom proslava u DVD Križevci, Virovitica i Dubica. U Upravni odbor koptirani su Tomislav Špoljarić na mjesto oca Štefe i Zoran Jurišić, te Drago Pavlović.

1975. godina protiče u normalnom radu, vježbanju, nastupanja, preventivnog djelovanja i borbi za prevlađivanje financijskih problema koji stalno muče Društvo. Problem su popravci instrumenata, nabavka notnog materijala, izlaska na javne nastupe, nabavke ogrijeva, telefona, sirena za uzbunjivanje itd. Uprkos svemu formiran je mandolinski sastav, a u sastav Društva primljeno je Pjevačko društvo. Primljena je u gostovanje Gradska limena glazba iz Petrinje. Uvježbavaju se takmičarske ekipe za općinsko i zonsko takmičenje, a punom snagom radi se na dogradnji vatrogasnog spremišta koje je dovedeno pod prvu ploču.

1976. godina protiče u redovnim aktivnostima, a posebno na izgradnji dvorane nad garažama prizemlja, u veličini 17 x 6,5 metara. Pomoć Društvu pruža tvornica »Pounje« dodjelom armiranih betonskih prozora i Komunalno poduzeće u zidarskim radovima i materijalu. Iako u oskudici Društvo odkupljuje čavlice za zabijanje u stijeg zastava slavljenika DVD Rab, Suhopolje na čiju proslavu odlazi delegacija Društva. U kontaktu sa predstavnicima DVD Suhopolje saznali smo da je u svojoj prošlosti Suhopolje više puta uništavano i da se nezna kada je nastalo, ali se zna da su ga zadnji naselili doseljenici iz Hrvatske Kostajnice bježeći pred Turcima. Društvo je primilo u goste Pjevačko društvo »Joža Vlahović« iz Zagreba, a nakon koncerta sa našim Pjevačkim zborom održana je društvena veselica na Djedu.

Na Godišnjoj skupštini izabran je Upravni i Nadzorni odbor. Za predsjednika ponovno je izabran Stjepan Radić, za tajnika Nikola Račić, za blagajnika Čedo Živković, za komandira Juraj Ikašević, a za zamjenika Marijan Jukić i kapelnika Ivica Brleković, te članovi Vjekoslav Naglič, Ivica Račić, Ilija Pavešić, Juraj Subotić, Mile Djetelić, Tomislav Paunović, Lovorko Špoljarić, Dragan Pavešić i Pavle Špoljari, dok je Nadzorni odbor ostao u starom sastavu: Herkov — P. Špoljariš — Alapić.

U 1977. godini odlazi kapelnik Ivica Brleković, a na dužnost kapelnika prima se Drago Bahun kojeg plaća SIZ kulture. Uz mnoge napore rješava se problem prijevoza glazbe na sahrane

i druge nastupe, nabavljen je TAM kombi-bus sa 15 sjedišta, tako da sa kombijem i kombibusom imamo sigurnost u prijevozu, a i manje štete na instrumentima zbog prekrcaivanja u vozila. Inače Društvo normalno radi priprema se i pomaže DVD Dvor u organizaciji zonskog takmičenja.

U Vatrogasnom domu sa zapaženim uspjehom organiziran je doček Nove godine i krabuljni ples.

1978. godina protiče u redovnim aktivnostima, jedinica izvršava svoje programske obaveze, glazba nastupa u Jazveniku (50 god. DVD-a), Bobovcu, Novom Selu, Pakracu, Glini na vatrogasnim svečanostima i drugim javnim nastupima. Radi se na unutrašnjem dovršenju i obnovi dvorana Vatrogasnog doma. 1978. godina ostaje u bolnoj uspomeni, jer umire Vjekoslav Naglič član Upravnog odbora i predsjednik VSO Kostajnica, jedan od najzaslužnijih za razvoj vatrogastva na općini Kostajnica. Nezaboravne ostaju vatrogasne fešte koje je on organizirao, dekorirao i uzvanike uveseljavao. Svaka vatrogasna svečanost nosila je njegov pečat, zbog toga je njegov odlazak iz naše sredine velik gubitak. Društvo se sa njim oprostilo iskazujući mu sve počasti od počasne straže, iznošenja i polaganja u grob uz tople riječi zahvale i oproštaja sa kojima je predsjednik Društva ocrtao njegov vrijedni i plemeniti lik, a glazba uz posmrtnu marševu pratila je ovaj teški rastanak na kojem se okupilo oko 3 stotine vatrogasaca sisačke regije.

1979. godina karakterizira uobičajen rad po vatrogasnim programima, preventiva, vježbanje i nastupanje, kako operative, tako i glazbe. Dovršavaju se dvorane postavljanjem lamperije i ugradnjom sanitarija itd. Dužnost kapelnika napušta Drago Bahun, pa je angažiran honorarno Ljudevit Geček kapelnik Gradске limene glazbe iz Petrinje. U toku godine riješen je problem kapelnika, jer tu dužnost preuzima Dražen Radić nastavnik glazbenog odgoja u Osnovnoj školi. Društvo je primilo u gostovanje Limenu glazbu iz Metkovića, a delegacija Društva posjetila je DVD Šenkvice u Slovačkoj, gdje su se naselili kostajničani u zbjezu pred Turcima. Na Godišnjoj skupštini provedeni su izbori za Upravu društvom u kojima su izabrani inž Radić za predsjednika, Nikica Račić za tajnika, Čedo Živković za blagajnika, Juraj Ikašević za komandira, Darko Kopic za zamjenika komandira, Dražen Radić za kapelnika i Tomislav Paunović za režisera

glazbe, te članovi Ante Pavičić, Franjo Lahovsky, Zuhdija Mistrić, Dragan Pavešić, Jadranko Marušić, Milivoj Matunović, Juraj Subotić, a u Nadzorni odbor: Antun Herkov, Ilija Pavešić, Pavle Špoljarić, Ivo Alapić, i Nikola Subotić.

U 1980. godini dovršena je nova dvorana, nabavljena je nova potopna električna pumpa sa 2.000 DEM, kupljeno je nešto svečanih uniformi. Glazba i operativna normalno izvršavaju svoje programske zadatke. Glazba gostuje osam dana na moru, učestvuje na proslavi 100 godina DVD Petrinja. U Društvu je održan tečaj za ispitane vatrogasce. Sređena je Matična knjiga, izdane legitimacije članstvu. Posjećene su izložbe i sajmovi vatrogasne tehnike, nabavljeno je nešto opreme. Društvo se oporostilo od svog vrijednog člana Ace Šošaljskog uz sve počasti.

1981. godina prolazi u aktivnostima oko samoupravnog organiziranja tj. formiranja Samoupravne interesne zajednice zaštite od požara. Pokušava se riješiti pitanje odmarališta na moru ili kamp prostora i u tom pravcu uspostavljeni kontakti sa Mjesnom zajednicom Nerezina na Cresu. Dobivanje napuštene školske zgrade za odmaralište nije ostvareno, jer nismo mogli preuzeti obaveze koje je postavila Mjesna zajednica Nerezine, tako da je taj projekat propao. Nabavljeno je novo komandno vozilo Varburg-karavan.

Učestvovalo se na svim smotrama i takmičenjima. Glazba je dala koncerte u Tijesnom, Murteru i Pirovcu, zatim Dvoru i Dubici na proslavi 100 godina DVD, a zatim i promenadni koncert u Bos. Dubici. Na Godišnjoj skupštini ponovo je izabran stari Upravni odbor, s tom razlikom da je za komandira izabran Franjo Lahovsky i za člana Upravnog odbora Tomislav Vučić,

1982. godina bijleži aktivnosti NNNI, preventiva i javne pokazne vježbe, učestvovanje na memorijalu Mirka Kolarića u Varaždinu. Glazba je ljetovala na Rabu dajući večernje koncerte na terasama hotela i za to dobila značajne popuste u smještaju i prehrani. Glazba je nastupila na proslavi 100 god. DVD Sela, 50 godina DVD Bos. Kostajnica, 25 godina DVD Divuša i na smotri duhačkih orkestara u Bos. Novom. Društvo se oprostilo od svojih vrijednih članova iskazujući im sve počasti Mili Djeteliću, Antunu Brkiću.

Jesenska ppolava Une dala je operativi puno posla koji je vrlo uspješno obavljen.

1983. godina bila je uspješna, SIZ zaštite od požara je u funkciji, izvori financiranja sigurniji, pa se vrši nabavka kamiona TAM sa pogonom na sva četiri točka, a pregradnja na vatrogasno vozilo sa 4.500 litara vode povjerava se »Autodubravi« iz Zagreba. Očekujući novo vatrogasno vozilo postavio se problem garažiranja u postojećem vatrogasnom spremištu, dakle traži se nadogradnja.

Upravni odbor posvetio je jednu sjednicu razmatranju problema garažnog prostora uzimajući u obzir sve moguće varijante. Po zaključku usaglašeno je stajalište: da je najjeftinije uz postojeći Vatrogasni dom po cijeloj dužini prigraditi garažni prostor za tzv. vatrogasni vlak u koji staje komandno vozilo, navalno vozilo, nova autocisterna i kombi, vozilo sa agregatom. Druuga varijanta je da se Vatrogasnom društvu prenese »kuća Miskić« tzv. Ekonomska škola koja po svojoj veličini, prostornom smještaju u centru grada najbolje odgovara i da Općina osigura sredstva da se objekat osposobi za vatrogasne potrebe, čime bi vatrogasno pitanje bilo riješeno za naredno stoljeće. Treća varijanta da se gradi novi Vatrogasni dom na novoj lokaciji. Pokušaj da se postigne dogovor sa Dječjim vrtićem o ustupanju 450 cm po dužini parcele dočekan je nerazumijevanjem i odmah je bilo jasno da problem zemljišta na ovoj lokaciji postaje nerješiv. Ipak putem Izvršnog vijeća općine, sazvana je zajednička sjednica predstavnika Dječjeg vrtića i Vatrogasnog društva. Predsjednik DVD Kostajnica izložio je zahtjev Društva za spomenuto zemljište, jer ga je godinama koristio kao vatrogasni poligon na kojem je bio i rezervoar sa cca 80.000 litara vode, a zašto je zemljište obzirom na ovu poznatu okolnost ipak dato za izgradnju Dječjeg vrtića nije jasno. Predstavnicima Vrtića odbili su svaku daljnju raspravu, jer zemljište po svojoj veličini jedva zadovoljava normative predškolskog odgoja za veličinu Vrtića. Zvanična politika ponudila je rješenje da se za DVD izgrade garaže u industrijskoj zoni, a postojeći Dom da ostane za društvene i kulturne potrebe. Zatim se tražilo rješenje lokacije kroz Urbanistički plan, koji u prvoj varijanti predviđa otkup starih kuća na prostoru koji zatvara park sa ulicom V. Nazora i N. Marakovića. Odmah je bilo jasno da je to prijedlog za daleku budućnost. Na inicijativu Društva, a u organizaciji Vatrogasnog saveznika općine Kostajnica dolazi do zajedničkog sastanka sa predstavnicima VS — Hrvatske, VS Zajednice općina Sisak i pred-

stavnika SO Kostajnica i društveno-političkih organizacija i privrede, te i Dječjeg vrtića. Predsjednik VSO koje i predsjednik DVD Kostajnica inž Radić — uvodne riječi iznesao je sve već spomenute momente oko rješenja garažnog prostora. Uprkos načelnog razumijevanja za potrebe DVD u garažnom prostoru svih učesnika u raspravi do valjazzaključka, a kamoli rješenja nije došlo.

Uprkos ne malim problemima Društvo radi dobro, izvršavaju se sve programske obaveze. Glazba gostuje na Krku u Malinskoj, a zatim učestvuje na smotri duhačkih orkestara Hrvatske u Jastrebarskom, a domaćin je smotri duhačkih orkestara Banije. Na Godišnjoj skupštini za 1984. godinu izabran je Upravni odbor: Stjepan Radić predsjednik, Nikica Račić tajnik, Čedo Živković blagajnik, Ante Pavičić komandir, te članovi Franjo Lahovsky, Mirjana Lahovsky, Marijan Jukić, Juraj Subotić, Tomislav Vučić, Zuhdija Mistrić, Dragan Pavešić, Milivoj Matunović, a u Nadzorni odbor su izabrani: Antun Herkov, Nikica Subotić i Ilija Pavešić. I ova godina protiče u borbi za garažni prostor, vrši se stalan pritisak na Općinu da riješi ovaj problem, jer je Društvo pred stogodišnjicom, a glavno vozilo i vatrogasni autobus su na otvorenom prostoru izloženi propadanju do uništavanju od nepozvanih lica. Oštećenja na vozilima, već su prijavljena SUP-u. Izvršen je generalni popravak stare autocisterne na čemu se u velikoj mjeri angažirao Franjo Lahovsky i za to mu Upravni odbor izriče posebno priznanje i zahvalnost. Društvo sa takmičarskom ekipom učestvuje na memorijalu Mirko Kolarić u Varaždinu, pa na takmičenju u Novskoj sa svim ekipama. Glazba je također aktivna i ima dosta nastupa kao na smotri Duhačkih orkestara Hrvatske, proslavi 120 godina DVD Varaždin, zatim nastupi iz ljetovanje na Rabu. Održan je prijateljski susret sa DVD Kaštel Stari, a primili smo u goste glazbu iz Vodica. Društvo uzima u stalni radni odnos domara.

1985. godina je u znaku ispunjavanja redovnih dužnosti, a i dalje je otvoren problem garažnog prostora koje je često na dnevnom redu Upravnog odbora. Provedene su sve akcije NNNI, učestvuje se na memorijalu Mirka Kolarića u Varaždinu, pet ekipa izvedeno je na općinsko takmičenje. Glazba učestvuje na smotri Duhačkih orkestara Hrvatske u Dugoj Resi, zatim daje nekoliko koncerata za vrijeme ljetovanja na Rabu, a zatim se instrumenti šalju na popravak i peglanje.

1986. godina ima ponovno na redu garažni prostor, dolazi do sastanka sa predstavnicima VS Hrvatske i ZO Siska, te predstavnika općine Kostajnica. Sve je ponovljeno, ali konačna odluka nije donešena.

Na takmičenje za 1986. godinu u Glini Društvo izvodi pet takmičarskih ekipa, te kao treće plasirani stekli pravo za učestvovanje na Republičkom takmičenju. Takmičarska ekipa seniora učestvovala je na takmičenju u Kupu Dalmacije u Kaštel Starom. Glazba bilježi čak 24 javna nastupa.

Delegacija Društva posjeteila je prijateljski DVD u Kaknju. Ova godina bilježi gubitak za Društvo iznenada iza operacije srca umire Franjo Lahovsky, a predsjednik je na operaciji žuči. Društvo od svog vrijednog člana Franje Lahovskog također se oprostilo iskazujući sve vatrogasne počasti.

1987. godinu DVD Kostajnica bilježi kao posebnu, jer je SO Kostajnica napokon donijela odluku da se »zgrada Miskiće sa gospodarskim objektima« (u zadnje vrijeme tvornica obuće) prenosi bez naknade na DVD Kostajnicu. Sve ostale aktivnosti odvijaju se po programu rada. Seniori su na republičkom takmičenju u Bjelovaru. Održane su tri javne pokazne vježbe u kojima je demonstrirana tehnika gašenja pjenom. Generatorska za proizvodnju lake pjene poklonilo je Društvu Općinski sekretarijat za ONO. Održana je združena taktička vježba, gašenje požara na pogonu tvornice obuće u Kukuruzarima vrlo uspješno. Kupljeno je novo komandon vozilo, Vartburg karavan, a prodano staro. Glazba bilježi brojne nastupe tri dana je gost Vatrogasnog saveza grada Beograda, kada gostuje i u Mladenovcu, zatim je na smotri Duhačkih orkestara Slovenije u Sevnici i na smotri lime-nih glazbi VSH u Zagrebu. Zatim su održani već uobičajeni koncerti na Rabu uz osmodnevno ljetovanje glazbe i na kraju dat je večernji godišnji koncert glazbe u Kostajnici. Glazba je nastupala na proslavi 100 godina DVD Novska i na smotri vatrogasnih jedinica drvne industrije Hrvatske u Novskoj.

Na Godišnjoj skupštini izabran je Upravni i Nadzorni odbor uz male promjene: opet je za predsjednika izabran Stjepan Rara Damir Atlija, kapelnik Dražen Radić, te članovi: Zuhdija Mistrić, Tomislav Paunović, Ante Račić, Juraj Grahovac, Josip Go-

lubić, Dragan Pavešić, Hrvoje Konjevod, Marijan Jukić, Nedjeljko Janković i Lovorko Špoljarić. U Nadzorni odbor izabrani su: Antun Herkov, Nikola Račić, Dragan Pavešić, Boško Dujnić i Rudolf Mađarić.

1988. godina protiče u radu na obnovi objekata za novi Vatrogasni dom. Radi se akcijaški najprije se pristupilo snimanju zatečenog ruševnog stanja objekta, zatim čišćenje od smeća u više kamionskih tovara. Kao prvo sanirano je stanje krovišta, izmjenjene su dotrajale letve, izvršeno pokrivanje sa novim biber cripeom, postavljena nova lamperija. Nakon saniranja krovišta pristupilo se čišćenju prizemlja koje je upropašćeno vlagom. Izbačena je stara podna podloga, te napravljeni novi šljunčani podni zasotr, na koji je betonirana podna podloga. Izvršena je izolacija temelje po najmodernijem tzv. HW postupku sa dekapiranim čeličnim nehrđajućim limom. Zatim je izvršena izolacija podova i postavljen pod od kamenih ploča. Po zahtjevu Zavoda za zaštitu spomenika kulture SRH izmjenjena je stolarija u prizemlju prema izvornom izgledu sa lukovima. Izvršeno je ostakljenje sa dvostrukim vakumiranim staklima. Izvedene su nove instalacije elektrike. Ozvučenja vodovoda i kanalizacije. Posebno je vrijedan sanitarni čvor i kuhinja u instalacijama i oploćenju. Zbog sumnjivih raspuklina na nadozidama ispod krovišta izvršeno je vještačenje po inž Cvetniću i jednom inž statičaru iz APB Petrinja, te se došlo do zaključka da se mora mijenjati drvena stropno tavanska konstrukcija od jelovih greda koje su natrule u toj mjeri da je njihova nosivost sporna. Rješenje i izvođenje u smislu nadzora preuzeo je inž Cvetnić, tako da se je nakon složenih tesarских radova izmjenila tavanska konstrukcija, zamjenom drvenih grednika sa klasičnim montažnim gredicama i ulošcima uz posebna pojačanja poprečnih veznih i nosećih greda. Zatim je došlo do gotovo podpune obnove unutrašnje žbuke prizemlja i polovine žbuke na katu, tako da su omogućeni soboslikarski i ličilački radovi. Stručne tesarско-zidarske radove Društvo je povjerilo GP »RAD« iz Dvora. Uz sve ove aktivnosti Društvo ispunjava i svoje vatrogasne dužnosti. Tako je primjerice brojne su intervencije uspješno izvršene, Društvo nastupalo na takmičenjima omladine na republičkom, a glazba na Smotri duhačkih orkestara Slovenije u Sevnici i Hrvatske u Otočcu.

Na Godišnjoj skupštini za 1989. godinu razmatrano je sve u vezi sa pripremama za proslavu 100 godišnjice Društva koja je prijavljena za 23. rujna. Ocjenjeno je da svi objekti do proslave neće biti obnovljeni. Za dosada učinjeno i ukazanu pomoć ističu se IPD Majur, »Pounje«, tvornica obuće »Una«, te Rudolf Mađarić, Milan Nožinić i Jadranko Urbanić, te Đemal Bajramović.

U 1989. godini napustio nas je zauvijek predsjednik Nadzornog odbora Antun Herkov, do sada sa najdužim aktivnim stažom u Društvu. Stupio je u Društvo, njegovu limenu glazbu kao 15-to godišnjak i možemo reći da spada među najzaslužnije članove Društva.

U najtežim situacijama borbe za opstanak glazbe ili Društva on je bio među prvima boreći se da se teškoće prevladaju i krize prebrode: »Čuvajte glazbu, on vas okuplja, ona vas drži, veseli i čini veličinom koju građanstvo cijeni. Čuvajte instrumente, čuvajte ugled svog Vatrogasnog društva« — Bile su riječi i pravci djelovanja druga Tonče Herkova. Umro je iznenada, pokosila ga je neumitna smrt, tako da ne dočeka proslavu 100-godišnjice Društva kojoj se toliko radovao. Društvo se sa svojim predsjednikom Nadzornog odbora oprostilo časno iskazujući mu sve počasti prilikom ukopa uz oproštajne riječi kojima je ocrtan njegov plemeniti lik čovjeka i uzornog člana Društva, te zahvalnost za sva dobra koja je dugi niz godina činio za svoje Dobrovoljno vatrogasno društvo. Bilježeći ovaj gubitak otimamo ga zaboravu i preuzimamo obavezu da mu odamo zaslužena priznanja posthumno na samoj proslavi 100 godišnjice Društva i uručimo njegovim unucima u kojima se on sastavlja u životu ovog Društva.

1990. godina protiče u radu gdje se Društvo bori da savlada sve poteškoće koje su se ispriječile i ometaju izvršenje svih zadataka vezanih za proslavu 100-te godišnjice. Radi se na obnovi fasada, ličilačkim i soboslikarskim radovima, zidanju vatrogasnog tornja, rekonstrukciji objekta za garažne prostore, uređenje dvorišta itd,

Na prvom mjestu je problem financiranja, jer ni očekivana sredstva nisu dovoljna, a kamoli neizvjesnost da li će za vatrogastvo biti izdvojena sredstva po utvrđenoj stopi, jer privreda zapada u teškoće i gubitke koji ju oslobađaju plaćanja vatrogasnog doprinosa. Uz to i budućnost financiranja vatrogastva potpuno je neizvjesan, jer se ukidaju SIZ-ovi i prelazi na budžersko

financiranje, koje obzirom na ranija iskustva nije nikad zadovoljavalo vatrogasne potrebe. Pokrovitelj proslave 100-te godišnjice jubileja je Skupština općine Kostajnica, koja daje svaku moguću podršku, ali novčane mogućnosti Općine na žalost nisu u skladu sa željama.

Radna skupština Društva utvrdila je termin i Program proslave. 22. rujna 1990. godine održati će se Svečana skupština Društva uz prisustvo predstavnika organa vlasti, privrede, kulturnog i javnog života grada. Dodjeliti će se odličja i priznanja svim zaslužnim članovima i prijateljima Društva, radnim organizacijama i nadležnostima koja pomažu Društvo u izvršavanju njegovih zadataka.

Izvršiti će se promocija monografije Društva i otvoriti prigodna izložba, a zatim održati kraći koncert Limene glazbe. Sutradan prijem gostiju i uzvanika, zatim Vatrogasni mimohod i Vatrogasni zbor uz prigodne govore pokrovitelja i predstavnika Vatrogasnog saveza Hrvatske uz dodjelu i razvijanje nove društvene zasatve uz ovješene kumovskih traka i dodjelu odličja i priznanja Društvu, završno sa javnom pokaznom vježbom vatrogasnih jedinica. Po završnoj pokaznoj vatrogasnoj vježbi organizira se promenaadni koncert limenih glazbi i vatrogasne veselice.

DVD Kostajnica dočekuje svoju 100-tu godišnjicu postigavši značajne uspjehe u svojoj organiziranosti, obučenosti i opremljenosti, te uspješnim izvršavanjem svojih dužnosti.

To su mu omogućili njegovi vjerni članovi kojih po strukturi ima:

- utemeljitelja 5
- podupirajućih 508
- izvršujućih 76
- podmlatka 15

Društvo je uspješno rukovodio Upravni odbor u sastavu:

- predsjednik inž Stjepan Radić
- tajnik Tomislav Žličarić
- komandir inž Damir Atljija
- blagajnik Čedo Živković
- kapelnik Dražen Radić, nastavnik glazbenog, te članovi:

- Juraj Subotić
- Zuhdija Mistrić
- Nedjeljko Janković
- Nikica Račić
- Dragan Pavešić
- Hrvoje Konjevod

Nadzorni odbor radio je u sastavu: inž Juraj Grahovac, Nikica Subotić, dipl. ecc, Rudolf Mađarić, Nikica Račić i aktivno članstvo Društva uložilo je mnogo dobrovoljnog rada da bi dobiveni objekti rekonstruirali, obnovili i prilagodili vatrogasnim potrebama, tako da ćemo nakon završetka radova imati jedan od najljepših vatrogasnih domova u Hrvatskoj, koji će svojom veličinom i sadržajem zadovoljavati potrebe Društva za narednih sto godina.

Za izvanredno zalaganje i doprinos u izgradnji Vatrogasnog doma, razvoju Društva odlikovani su:

Vatrogasnom zvijezdom VSH zlatnom:

Rudolf Mađarić, Nedeljko Janković, Zlatko Šetušić, Zuhdija Mistrić, Tomislav Paunović, Jurica Subotić, Lovorko Špoljarić, Marijan Jukić, Damir Atljija, Antun Pavičić, Josip Golubić, Franjo Pavčić, Juraj Grahovac.

Vatrogasnom zvijezdom VSZO srebrnom:

Hrvoje Čeh, Milko Prpić, Zdravko Špoljarić, Damir Mistrić, Marijan Golubić, Đemal Bajramović, Nina Golubić.

Vatrogasnom zvijezdom VSO brončanom:

Stjepko Čović, Milan Šašić.

Društvenom kolajnom zlatnom:

Stjepan Radić, Nikica Račić, Čedo Živković, Zuhdija Mistrić, Nikola Subotić, Tomislav Paunović, Dražen Radić, Jurica Subotić, Ante Račić, Hrvoje Čeh, Marijan Jukić, Damir Atljija, Josip Golubić, Dragan Šašić, Franjo Djetelić, Ivana Konjevod, Ankica Matković, Rudolf Mađarić, Nedeljko Janković,

Društvenom kolajnom srebrnom:

Dragan Pavešić, Zlatko Šetušić, Ante Atljija, Franjo Špoljarić, Hrvoje Konjevod, Božo Janković, Lovorko Špoljarić, Željko Juričić,

Hrvojka Žličarić, Milko Prpić, Tomislav Žličarić, Zdravko Špoljarić, Antun Pavičić, Srećko Rožić, Damir Mistrić, Marijan Golubić, Franjo Pavčić Đemal Bajramović, Juraj Grahovac, Nina Golubić, Ivica Račić, Branko Čović, Stjepan Bodić, Duško Drljić, Zlata Grgurinović, Stanislava Radić.

Društvenom kolajnom brončanom:

Ilija Pavešić, Saša Golubić, Jadranko Milković, Nikola Šašić, Đurđa Pavešić, Srećko Golubić, Marin Došen, Drago Pavlović, Tomislav Špoljarić, Željko Živković, Jurica Špoljarić, Ivica Vučić, Milan Šašić, Ivan Rožić, Boško Dujnić, Nikola Špoljarić, Miro Subotić, Milivoj Škrbina, Ankica Šutarić, Srećko Čagarić, Željko Grgurinović, Dalibor Puzavac, Josip Račić, Stjepko Čović, Darko Blažeković, Jadranko Urbanić, Milan Nožinić.

Plaketa DVD-a Kostajnica dodjeljuje se:

1. VSH Zagreb
2. SO Kostajnica
3. IPD Majur
4. TO »Una:
5. TT »Pounje«
6. GRO »Nina Maraković«
7. RO »Komunalac«
8. TP »Banijapromet«
9. OZ »Croatia« Sisak
10. »Jugokeramika« — Zaprešić
11. »Dekor« — Zabok
12. DŽ »Anka Butorac« — Kostajnica
13. Elektra RJ Kostajnica

Plaketa DVD-a Kostajnica zaslužnim pojedincima

1. Gojko Milić
2. Vlado Branković
3. Boško Matijašević
4. Jurica Jurić
5. Savo Strahinić
6. Ante Žličarić
7. Rudolf Mađarić
8. Stojan Cvetojević
9. Mirko Prpić
10. Pero Hajdinović
11. Stevo Jukić

12. Žara Ličina
13. Dražen Sokler
14. Juraj Cvetnić
15. Aleksandar Pavišić

Plaketa DVD-a Kostajnica zaslužnim DVD-a

1. DVD Kakanj — Doboj
2. DVD Sevnica Limena glazba
3. VSGB Beograd
4. DVD Kašteli — Donji
5. DVD Kraljeva Sutjeska

DVD Kostajnica u svom sto-godišnjem radu i djelovanju na promicanju zaštite od požara, kao posebnog vida tehničke kulture dobilo je mnoga priznanja i odličja, od koji navodimo samo neka:

- Plaketu Skupštine općine Kostajnica
- Zahvalnica Islamske vjerske zajednice Bos. Kostajnica
- Plaketu DVD Sisak
- Plaketu DVD Novska
- Plaketu DVD Rab
- Plaketu DVD Kašteli Donji

Društvo održava i njeguje prijateljsku suradnju sa mnogim vatrogasnim društvima i vatrogasnim limenim glazbama, pa i na taj način pridonosi popularizaciji i razvoju dobrovoljnog vatrogastva.

Posebnu i može se reći već tradicionalnu suradnju sa Društvom žena grada »Anka Butorac« posebno ističemo kao uzajamno korisnu i svestranu, a Društvo surađuje i pomaže sportska društva, dok je opće poznat doprinos naše Limene glazbe u svim manifestacijama i kulturnim događajima.

Na mjesto zaključka na kraju moramo kazati zaštita od požara postaje značajnim faktorom ekonomskog razvoja, pa i ako nije dostigla potreban nivo masovnosti, stručnosti i tehničke opremljenosti — ipak napreduje, jer nalazimo uzora kod razvijenih zemalja, a taj put mora slijediti i vlast i privreda i građani. Razvoj privrede kroz tehnološki i tehnička unapređenja nosi sa sobom i sve veće požarne opasnosti i tehničke nesreće od eksplozija, prometnih havarija, nastajanja otvorenih plinova, para i tekućina, što sve može izazvati katastrofalne posljedice kroz stradanja ljudi i uništenje velikih materijalnih vrijednosti.

Iz navedenih razloga zaštita od požara nije samo tehnička disciplina, već je to nauka i to mnogostruka. Mnogostruka zato, što koristi naučno-tehnička dostignuća drugih nauka i to ne samo u jednostavnoj praktičnoj primjeni, već je ta primjena rezultat naučnog istraživanja, predviđanja i zaključaka svih pojava, promjena i zahtjeva gašenja požara i drugih tehničkih intervencija koje izvršavaju vatrogasci.

Vatrogasci su jedini koji ratuju u miru svojim vodenim mitraljezima i topovima, vode, dobivaju i gube bitke, svaki ih uspjeh raduje, svaki gubitak teško pogađa o čemu svjedoče mnogi izgubljeni životi vatrogasaca, koji su dali sebe, da bi pomogli drugima, koji su u nevolji.

Dobrovoljno vatrogasno društvo u Kostajnici kroz minulih stotinu godina je časno i pošteno izvršavalo svoje dužnosti i stoga s pravom mogu biti ponosni današnji članovi Društva, koji stoje pod svojim vatrogasnim stijegom uz obvezu da čuvaju i brane čast i ugled vatrogastva kroz izvršavanje svojih plemenitih dužnosti.

Glazba DVD — Kostajnica u Bročicama

Posjeta delegacije DVD — Kostajnica rudniku i DVD Kakanj

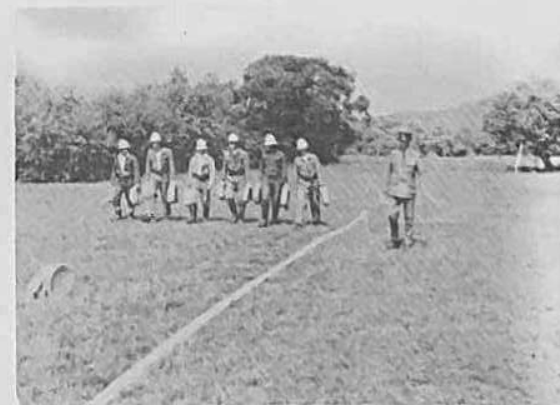
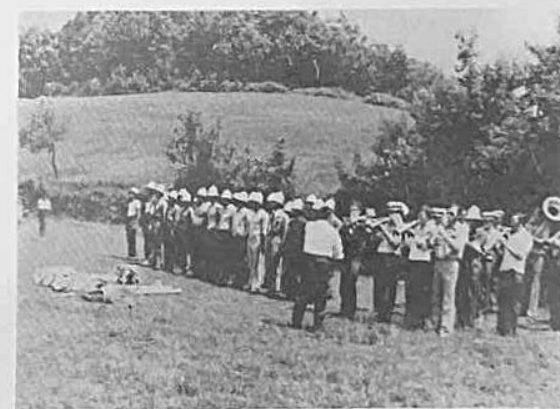
Delegacija DVD Kostajnica u posjeti elektrani Kakanj i DVD Kakanj

Delegacija DVD Kostajnica u posjeti DVD Šenkvice

Na oproštaju sa Šenkvicama

Takmičarski nastupi ekipa DVD — Kostajnica

Nastupi glazbe uz odmor na moru

Nastup na smotri duhačkih orkestara u Sloveniji

Prilikom posjete vatrogasnom sajmu u Ridu

Nastup glazbe na moru

Takmičarska ekipa neposredno pred nastup

Napokon smo dobili novo navalno vozilo

Zabilježeno na polaganju ispita

Nastup glazbe u Mladenovcu

Glazba u gostima VS grada Beograda

Nastup glazbe u Beogradu

Naša glazba na čelu vatrogasne povorke

Naš novi minibus

Poslije takmičenja

Glazba iz Metkovića naš gost

Oproštaj sa pred. Nadzornog odbora
TONČOM HERKOVOM

Primanje priznanja za DVD Kostajncu

